

1996 ஆகஸ்ட் 14] [பேரவைத் தலைவர்]

காம்ப்ளக்ஸ்' என்கிற விளக்கத்தையும் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசின் தொழிற்கொள்கை குறித்தும், தொழில் திட்டங்கள் குறித்தும் வளர்ச்சிக்கான நிலைகள் குறித்தும் இந்த அவையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அழகிரி அவர்களும், தா. கிருட்டிணன் அவர்களும் சி.டி. தண்டபாணி அவர்களும், ப. ரங்கநாதன் அவர்களும், இராம. சிவராமன் அவர்களும், பெரியண்ணன், அப்துல்நாசர் அவர்களும் பொள்ளாச்சி ராஜு அவர்களும், மார்க்ஸ்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் மணி அவர்களும், பாட்டாளி மக்கள் கட்சி சார்பில் தீரன் அவர்களும், அ.தி.மு.க. சார்பில் திருநாவுக்கரசு அவர்களும், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் பழனிசாமி அவர்களும் நல்ல கருத்துக்கள் பலவற்றை எடுத்துக்கூறி, தொழில்துறையிலே இன்னும் ஆற்றிட வேண்டிய பணிகளையும் ஆக்கப்பூர்வமாகச் சுட்டிக்காட்டி, இந்தத் துறையில் முன்னேற்றம் ஏற்பட வேண்டும் என்பதற்கான முனைப்புடன் முயற்சிகளை மேற்கொள்கின்ற இந்த அரசுக்கு மேலும் ஊக்கத்தைத் தந்துள்ளமைக்காக என்னுடைய நன்றியை அவர்களுக்கெல்லாம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 1-10

கடந்தகால ஆட்சி நடந்து முடிந்த பொதுத் தேர்தலுக்குப் பிறகு முடிவுற்று, இந்த ஆட்சி தொடங்கி சற்றொப்ப 95 நாட்கள் ஆகின்றன என்கிற நிலையில், இந்த 95 நாட்களில் தமிழகத்தில் எல்லாத் துறைகளிலும் எவ்வளவு முற்போக்கான காரியங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதை நன்கு உணர்ந்துள்ள இந்த அவையின் பெருமக்கள், அதற்கான பாராட்டுக்களையும், இன்னும் பாராட்டப்பட வேண்டிய அளவுக்கு இந்த அரசு எப்படி எல்லாம் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற அறிவுரைகளையும் வழங்கி இருக்கிறார்கள்.

தொழில் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்நாட்டில் ஒரு ஏற்ற இறக்கம் அடிக்கடி ஏற்படுவதும், பிறகு அது சரி செய்யப்படுவதும், மீண்டும் அந்த இறக்கம் உருவாவதும், மீண்டும் சரி செய்யப்படுவதுமான ஒரு சூழ்நிலை தவிர்க்க முடியாததாக இருந்து வருகிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் தொழில் வளம் தமிழ்நாட்டில் பெருகியது என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறபொழுது,

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [1996 ஆகஸ்ட் 14]

முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இவைகளுக்காக பெருநிதி மத்திய அரசால் ஒதுக்கப்பட்டு, அதன் காரணமாகத் தமிழ்நாடு தொழில் வளம் பெறக்கூடிய அந்தப் பயனைப் பெற்றது. ஆனால், நான்காவது, ஐந்தாவது, ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் எல்லாம் தொடங்கப்பட்ட காலத்தில் அந்தத் திட்டங்களுக்குரிய நிதி ஒதுக்கப்படாமல், இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் சுட்டிக்காட்டியதைப் போல தமிழகம், வடக்கே உள்ள சில மாநிலங்களுக்குக் கிடைத்த அளவுக்கு நிதியைப் பெறமுடியாமல், அதுமாத்திரமல்லாமல், முதலீட்டிற்கான ஒதுக்கீடுகளைப் பெறமுடியாமல், தொழில் வளத்திலே தாழ்ந்துபோய் இருக்கின்றது. அதிலும் குறிப்பாக, கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில், தொழில் துறையிலே பெரும் பின்னடைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. ஏனென்றால், தொழில் தொடங்க எண்ணுகின்ற தொழில் அதிபர்கள், தொழில் முனைவர்கள், தொழில் நிறுவனங்கள் தமிழகத்திலே நுழைவதே சிரமமான ஒரு காரியமாக இருந்தது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரங்கநாதன் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதைப் போல, தொழில் தொடங்க வருகின்றவர்கள் உரியவர்களைச் சந்திப்பது என்றால் அதற்கே தொகை வழங்க வேண்டும் என்ற ஒரு தீங்கான நிலைமை, வரவேற்க இயலாத ஒரு நிலைமை, வருந்தத்தக்க ஒரு நிலைமை தமிழ்நாட்டிலே இருந்தது. இந்த இரண்டு, மூன்று மாத காலங்களிலேதான் அரசிலே உள்ள நாங்கள் வெளிப்படையாகத் தொழில் அதிபர்களைச் சந்தித்துப் பேசுகிறோம். நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டதைப் போலவும், அந்த விவாதத்தில் நடைபெற்ற பதிலுரையிலே நான் சுட்டிக்காட்டியதைப் போலவும், தொழிலைப் பொறுத்தவரையில், தொழில் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில், தொழில் அதிபர்களோடு நடத்தப்படுகின்ற பேச்சுவார்த்தையைப் பொறுத்தவரையில், கழக அரசு ஒரு திறந்த புத்தகமாக இருக்கிறதென்பதை உணர்ந்துகொண்ட தொழில் அதிபர்கள் நம்பிக்கையோடு தொழில் தொடங்க இன்றைக்கு முன்வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மூன்று மாத காலத்தில் தமிழகத்தில் எந்த அளவுக்குத் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். தொழில் அதிபர்கள் எல்லாம் இது ஒரு நல்ல தொடக்கம் என்று பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1996 ஆகஸ்ட் 14] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

பிற்பகல் 1-15

ஒரு காலத்தில், இந்தியாவிலே, தொழில் வளர்ச்சியிலே முன்னால் இருந்த தமிழகத்திற்கு இந்த நிலை ஏன் ஏற்பட்டது என்பதை நான் விரிவாக யாரையும் குறைசொல்ல வேண்டும், குற்றம் சாட்ட வேண்டும் என்ற முறையிலே சொல்ல விரும்பாவிட்டாலும் பொதுவாக உணரப்பட்ட ஒரு உண்மையை யாரும் மறைத்துப் பயன் இல்லை. 1967-ஆம் ஆண்டு அண்ணா அவர்களுடைய தலைமையிலும் 1969, 1971 பின்னர் 1989 ஆம் ஆண்டுகளில் என் தலைமையிலும் கழக அரசு அமைந்தபோது, தொழில் துறையிலே சிறந்த கொள்கைகளை இந்த அரசு கடைப்பிடித்தது. ஆனால் அந்த முறை மாற்றப்பட்டு, தொழிலதிபர்கள் தொழில் தொடங்குவதற்கு முன்பே செலுத்த வேண்டிய காணிக்கை செலுத்தினால்தான் அவர்களைச் சந்திக்கவே இயலும் என்ற ஒரு நிலை இருந்ததை யாரும் மறுக்க முடியாது. அதனால்தான் தொழில் துறையிலே பெரும் பின்னடைவு தமிழகத்திலே ஏற்பட்டது என்பதை நான் திட்டவாட்டமாகக் கூற முடியும். இந்த மூன்று மாத காலத்தில் பல்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்த பல நிறுவனங்களைச் சேர்ந்தவர்கள், பிரதிநிதிகள் என்னுடனும், தொழில் துறை அதிகாரிகளுடனும், அரசின் தலைமைச் செயலாளருடனும் கலந்து பேசி ஒருசில தொழில்களைத் தொடங்க எம்.ஓ.யு. கையெழுத்து ஆகியுள்ளது என்பதையும் இந்த அவையிலே உள்ள நீங்கள் மிக நன்றாக அறிவீர்கள். எம்.ஓ.யு. என்றால் Memorandum of Understanding என்கின்ற உடன்பாட்டு ஒப்பந்தங்கள் கையெழுத்து ஆகியிருக்கின்றன. உதாரணமாக கொரிய நாட்டைச் சேர்ந்த ஹூண்டாய் மோட்டார் நிறுவனம், திருபெரும்புதூர் வட்டத்தில், இருங்காட்டுக்கோட்டையில் முதற்கட்டமாக 1500 கோடி ரூபாய் முதலீட்டிற்குமேல் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு இலட்சத்து இருபதாயிரம் கார்களைத் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையை நிறுவுகிறது. அதிலே நேரடியாக 3,000 பேருக்கும், அதன் தொடர்பு தொழிலாக ஈடுபடுகின்றவர்கள் 20,000 பேருக்கும் வேலை வாய்ப்புகள் ஏற்படும் என்பதை ஏற்கெனவே நான் அறிவித்திருக்கின்றேன். இந்தக் கார் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருநாவுக்கரசு அவர்கள், ஏற்கெனவே இருந்த அரசு ஆரம்பித்த திட்டங்களும் இந்தக் குறிப்பேட்டிலே இடம் பெற்றிருக்கின்றன என்று கூறினார்கள். அ.இ.அ.தி.மு.க. ஆட்சியில் தொடர்ந்து பல திட்டங்கள் ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் நிறைவேற்றப்

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [1996 ஆகஸ்ட் 14]

படாவிட்டாலும்கூட, கடைசி காலத்தில் ஒரே ஒரு கார் திட்டம், மெகா திட்டம் - சூப்பர் மெகா திட்டம் என்கின்ற பெயரிலே அறிவிக்கப்பட்டது உண்மை. மகேந்திரா ஃபோர்டு கார் நிறுவனத்தினுடைய திட்டம் அது. அதிலே ஏற்பட்ட விசித்திரம் என்னவென்றால், 3-1-1996-இல் அதற்கான ஒப்பந்தம் கையெழுத்தாகிறது. அதற்கு முதல் நாள் 2-1-1996 அன்று அது குறித்த ஆணையை அரசு பிறப்பிக்கின்றது. அந்த ஆணைப்படி, அரசு ஆணைக்கும் ஒப்பந்தத்திற்கும் உள்ள வேறுபாட்டுக்குத்தான் நான் இதைக் குறிப்பிடுகின்றேன் - அரசின் ஆணைப்படி அந்த சூப்பர் மெகா திட்டம் என்ற பெயரில் 1500 கோடி ரூபாய்க்கு முதலீடு செய்யப்படும் திட்டங்கள் எல்லாம் சூப்பர் மெகா திட்டங்கள் என்று கருதப்பட்டு, அதற்காக சில பிரத்தியேகச் சலுகைகள் அளிக்கப்படும் என்று அந்த ஆணையிலே அறிவிக்கப்பட்டன. இந்தத் திட்டத்தின்படி ஆரம்பிக்கப்பட்ட தொழில்களுக்கு 14 ஆண்டுகளுக்கு விற்பனை வரி தள்ளுபடி, இதுதான் முதன்முதலாக தமிழ்நாட்டில் அளிக்கப்பட்ட சலுகை. அது சூப்பர் மெகா திட்டம், 1500 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் முதலீடு செய்யப்படுகிற திட்டம் என்பதால் 14 ஆண்டுகளுக்கு விற்பனை வரி தள்ளுபடி அல்லது விற்பனை வரி ஒத்திப்போடுதல் இந்த இரண்டில் ஒன்றை, அந்தத் தயாரிப்பாளர் அவருடைய ஆபீஸுக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம். இதிலே விற்பனை வரியை அறவே தள்ளுவதைவிட ஒத்திப்போடுவதுதான் அவருக்குச் சௌகரியமானது. அதைத்தான் அவர்கள் அனேகமாகத் தேர்ந்தெடுப்பார்கள் என்று கருதுகின்றேன். ஏனென்றால் தள்ளிவிட்டால் 100 ரூபாய்க்கு ஒரு பொருளை விற்கும்போது வரி இல்லை என்றால் 100 ரூபாயோடு போய்விடும். வரி என்றால் 110 ரூபாய்க்கு--அந்த 10 ரூபாய் -- அதை சர்க்காருக்குக் கட்டாமல் அவர்களே வைத்துக் கொண்டு இந்த 14 ஆண்டுக் காலம் அந்தப் பணத்தை புரட்டிக் கொண்டே இருப்பார்கள். எனவே அதைத்தான் அவர்கள் விரும்புவார்கள். தாராளமான சலுகை இப்படி வழங்கப்பட்டது. இந்த விற்பனை வரி தள்ளுபடி 14 ஆண்டு காலத்தில், முதலீட்டுத் தொகையைவிட குறைவாக வந்தால் மீண்டும் சலுகை நீடிக்கப்படும் என்றும் ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது அதிகபட்சமாக 7 ஆண்டுகள் கூட நீடிக்க இயலும் என்றும் ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எல்லை இல்லாமலேயே விற்பனை வரிச் சலுகை 14 ஆண்டுகள் முடிவடையும் வரையிலே அனுபவிக்க அவர்களால் இயலும். இந்தச்

1996 ஆகஸ்ட் 14] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

சலுகையெல்லாம் நான் முதலிலே குறிப்பிட்டதைப்போல 1500 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் முதலீடு செய்து தொடங்கும் தொழிற்சாலைக்கு மாத்திரமே உண்டு. ஆனால், 3 ஆம் தேதியன்று ஃபோர்டு கம்பெனியோடு ஒப்பந்தம் கையெழுத்தான நேரத்தில், அந்த ஒப்பந்தத்தில் இந்தச் சலுகைகள் எல்லாம் குறிக்கப்பட்டு உறுதியளிக்கப்பட்ட போதிலும், ஃபோர்டு நிறுவனம் 5 ஆண்டு காலத்தில் முதலீடு செய்ய உத்தேசித்துள்ள தொகை எவ்வளவு என்பது குறிப்பிடப்படவே இல்லை. 1500 கோடி முதலீடு செய்தால்தான் இந்த சலுகைகள் என்று அரசின் ஆணையில் இருக்கிறது. ஆனால், செய்துகொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தத்தில் இந்த 1500 கோடியும் இல்லை; அடுத்தடுத்து வருகின்ற ஆண்டுகளிலே எவ்வளவு முதலீடு செய்ய வேண்டும் என்ற குறிப்பும் அந்த ஒப்பந்தத்திலே இல்லை.

பிற்பகல் 1-20

ஆனால், அதற்கு அடுத்து, கொரியாவை சேர்ந்த ஹுண்டாய் நிறுவனத்தோடு இந்த அரசு, இந்த புதிய அரசு ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டது. அதன்படி, முதலீடு தொகை எவ்வளவு என்று அதிலே உறுதியாகக் குறிப்பிடப்பட்டது. துவக்கத்தில் 1500 கோடி ரூபாய்; முதற்கட்ட முடிவில், அதாவது 5 ஆண்டுகளில் 2400 கோடி ரூபாய்; இரண்டாவது கட்ட முடிவில், அதாவது 10 ஆண்டுகளில் 3400 கோடி ரூபாய் என்று திட்டவட்டமாக நாம் செய்துகொண்ட கொரிய கார் ஒப்பந்தத்தில், உறுதியாகக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறோம். மேலும், அ.தி.மு.க. ஆட்சியில் ஃபோர்டு நிறுவனத்திற்கு நில ஆர்ஜித சட்டத்தின்கீழ் 335 ஏக்கர் ஒப்படை செய்யப்பட்டது. தற்பொழுது கொரியாவின் ஹுண்டாய் நிறுவனத்திற்கு, அதே நில ஆர்ஜித சட்டத்தின்கீழ் 543 ஏக்கர் தரப்பட்டுள்ளது. இதிலே, நாம் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தில் இந்த நிலத்தை அரசாங்கத்தின் அனுமதியின்றி அந்த நிறுவனம் வேறு யாருக்கும் விற்கவோ மாற்றவோ கூடாது--இது நம்முடைய ஒப்பந்தம். ஆனால், அ.தி.மு.க. அரசு செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தில் அதுபோன்ற கட்டுப்பாடு எதுவும் இல்லை. அவர்கள் இஷ்டத்திற்கு யாருக்கும் விற்றுக்கொள்ளலாம். இந்தக் கட்டுப்பாடு அந்த ஒப்பந்தத்திலே இல்லாத காரணத்தால், அரசாங்கம் தொழிற்சாலை தொடங்குவதற்கு ஒப்படை செய்த நிலத்திலே ஒரு பகுதியை அவர்கள் விலைக்கு விற்கக்கூட உரிமை உண்டு என்று ஆகிறது.

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [1996 ஆகஸ்ட் 14]

எனவே, இந்த 3 மாத காலத்தில் இந்த இரண்டு கார் ஒப்பந்தங்களுக்குப் பிறகு, இந்த அரசு செய்து கொண்ட மற்றொரு ஒப்பந்தம், எம்.ஓ.யு. கையெழுத்தான மற்றொரு தொழிற்சாலை, இங்கிலாந்து நாட்டைச் சேர்ந்த பில்கிங்டன் நிறுவனம் 550 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் செங்கற்பட்டுக்கு அருகில் செங்குன்றம் கிராமத்தில் கண்ணாடி தொழிற்சாலை--இதற்கான கையெழுத்து 16-7-1996-ல் ஆனது. கொரியா காருக்கான கையெழுத்து 18-7-1996-ல் ஆகி இருக்கிறது. இந்த இரண்டு மூன்று மாத காலத்திலே இந்த இரண்டு பெரிய தொழிற்சாலைகளை தமிழகத்திற்குக் கொண்டுவந்த பெருமை இந்த அவையிலே உள்ள உறுப்பினர்களுக்கும் இந்த அரசுக்கும் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) உண்டு என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

மூன்றாவதாக எம்.ஓ.யு. கையெழுத்தான மற்றொரு தொழிற்சாலை டிட்கோ நிறுவனமும் மத்திய அரசுக்கு சொந்தமான டெலிகம்யூனிகேஷன் கன்சல்டன்சி இந்தியா லிமிடெட் நிறுவனமும் இணைந்து 'கியூஜி குரா' என்ற ஐப்பான் நிறுவனத்தின் தொழில்நுட்ப உதவி மற்றும் நிதி உதவியுடன் ஆப்டிக்கல் ஃபைபர் டெலிஃபோன் கேபிள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றை 41.5 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் மறைமலைநகரில் தொடங்குவதற்கான ஒப்பந்தம் 2-8-1996-லே கையெழுத்து ஆகி இருக்கிறது என்பதையும் மகிழ்ச்சியோடு நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

இதைத் தவிர பரிசீலனையில் உள்ள திட்டங்கள், பரிசீலனையில் உள்ள திட்டங்கள் என்றால் பரிசீலனையிலேயே இருந்துவிடாது; விரைவிலே நிறைவேற்றப் போகின்ற திட்டங்கள் என்றுதான் அதற்குப் பொருள்.

(1) 45 கோடி ரூபாய் செலவில் பல்க் டிரக் மற்றும் இன்டர்மீடியட்ஸ்.

(2) 60 கோடி ரூபாய் செலவில் பிளட் பேக்ஸ் மற்றும் லார்ஜ் வால்யூம் ஆஃப் ஐ.வி. ப்ளூயிட்ஸ்.

(3) 70 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் இண்டஸ்ட்ரியல் என்சைம்ஸ்.

(4) 40 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் பென்சைல் கெமிக்கல்ஸ்.

1996 ஆகஸ்ட் 14] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

(5) 1200 கோடி ரூபாய் செலவில் கேஸ் வாங்கி வைக்குமிடம், எல்.என்.ஜி. ரிசீவிங் டெர்மினல்.

(6) 300 கோடி மதிப்பீட்டில் ஹெவி மினரல் செபரேஷன் மற்றும் இல்மினேட் பெனிபிசியேசன்ஸ் & ரூடைல் தயாரிப்பு.

(7) 550 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் செயின்ட் கோபைன் கிளாஸ் திட்டம் - கண்ணாடி தொழிற்சாலை திட்டம்.

இஃதன்னியல், நான் டில்லி சென்று வந்த பிறகு சொல்லுகின்ற செய்தி, மத்திய அரசு லைசென்ஸ் வழங்க - உரிமம் வழங்க தயார் நிலையிலே உள்ள தொழிற்சாலைகள். திருப்பெரும்புதூரில் 13 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் இரத்தம் சேகரிக்கும் பைகள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றுக்கான அனுமதியை இன்வால் மெடிக்கல் இன்டியா என்ற நிறுவனத்திற்கு வழங்குவதற்கு இந்த அரசு பரிந்துரைத்து, அதற்கான முடிவை மத்திய அரசு விரைவிலே அறிவிக்க உள்ளது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இந்தப் புதிய தொழிற்சாலை அமைப்பதில் அரசு நிறுவனமான டிட்கோ, 11 சதவிகிதம் முதலீடு செய்யவுள்ளது. தொழில் நுட்ப உதவி, ஜெர்மனியைச் சேர்ந்த BIRKMEIER G.M.B.H. என்ற நிறுவனம் வழங்கி உள்ளது. அடுத்து, 240 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில், டிட்கோவின் பங்கு முதலீட்டுடன் 100 சதவிகித பெட்ரோலியம் ரிபைனரி ப்ராஜக்ட்டுக்கான அனுமதியும் வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஐதராபாத் மற்றும் குவைத் தொழிலதிபர்களை முதலீட்டாளர்களாகக் கொண்ட பென்னர் குரூப் நிறுவனம் அமைப்பதற்கான உரிமம், மத்திய அரசால் விரைவில் வழங்கப்பட உள்ளது என்பதையும் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

பிற்பகல் 1-25

நம்முடைய கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த திரு. மணி அவர்கள் பேசுகின்றபோது, ரப்பர் டயர் தொழிற்சாலை பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். டிட்கோ மூலம், ரப்பர் டயர் தொழிற்சாலை அமைக்கும் திட்டம் 500 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டது. இடத் தேர்வு நடைபெறும் நிலையில், நிலச் சொந்தக்காரர்கள் நீதிமன்றத்திலே தடையுத்தரவைப் பெற்றுவிட்ட காரணத்தால், அது நின்றிவிட்டது. ஆனால் தடையுத்தரவைத் தளர்த்தவோ அல்லது நீக்கவோ முன்பிருந்த அரசு தொடர்

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [1996 ஆகஸ்ட் 14]

நடவடிக்கை ஏதும் எடுக்கவில்லை. நான் மணி அவர்களுக்கு உறுதி கூறிக் கொள்கின்றேன். இந்த அரசு பொறுப்பேற்றவுடன் இத்தொழிற்சாலை துவக்கப்படுவதில் உள்ள சிக்கல்களை ஆய்வு செய்து, வேறு ஒரு இடத்தை - இப்போது தகராறுக்குள்ளான இடத்தை மாற்றிவிட்டு, வேறு ஒரு இடத்தை, குமரி-நெல்லை மாவட்ட எல்லையில் விரைவில் தேர்வு செய்து, ரப்பர் தொழிற்சாலை உடனடியாகத் தொடங்கப்படவேண்டுமென்று முடிவெடுத்துள்ளது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

தூத்துக்குடி, திருச்செந்தூர் பகுதிகளிலும், குமரி மாவட்டப் பகுதிகளிலும் கிடைக்கும் மணலைப் பயன்படுத்தி, சிந்தெடிக் ரூடைல் என்ற பொருளை உற்பத்தி செய்ய, ரூ. 400 கோடி செலவில் ஒரு திட்டம் பரிசீலனையில் உள்ளது. ஆஸ்திரேலியா நாட்டு நிறுவனம் இதற்காக நம்மை அணுகியிருக்கின்றது. அதுவும் விரைவில் நிறைவுறும், தொடங்கப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தொழில் வளம் இல்லாத மாவட்டம் என்றால், அதைப்போலத்தான் எங்களுடைய மாவட்டமும் தொழில் வளம் இல்லாத மாவட்டம். எனவே, நாம் இருவரும் வருங்காலத்தில் போட்டி போட்டுக்கொண்டு, கன்னியாகுமரியிலும் தஞ்சையிலும் தொழில் வளர்ப்போம், பொதுவாகத் தமிழகத்திலேயும் தொழிலை வளர்ப்போம் என்று உறுதி எடுத்துக்கொள்வோமாக.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் தா. கிருட்டிணன், பொட்டாசியம் குளோரைடு தீப்பெட்டி தயாரிக்க மூலப் பொருளாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்றும், அதற்குத் தமிழ்நாட்டில் 11 சதவீதம் விற்பனை வரி செலுத்தவேண்டியுள்ளது என்றும் கூறினார்கள். தற்போது தொழில் வளர்ச்சியைக் கருத்தில் கொண்டு நாம் அறிவித்த வரிச்சலுகையின் அடிப்படையில், தமிழ்நாட்டில் தீப்பெட்டி தயாரிப்பதற்காக பொட்டாசியம் குளோரைடு மூலப் பொருளாக வாங்கப்பட்டால், அதற்கு விற்பனை வரி 3 சதவீதம்தான் விதிக்கவேண்டுமென்று இந்த மன்றத்திலே அறிவித்திருப்பதை நான் திரு. கிருட்டிணன் அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்துகின்றேன். அதற்கான நோட்டிபிகேஷன் விரைவில் வெளியிடப்படும் என்பதையும் நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

1996 ஆகஸ்ட் 14] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

கழக ஆட்சியின்போது, தொழில் துறையிலே ஒரு முற்போக்குக் கட்டமாக, ஏற்கெனவே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே ஜாயிண்ட் செக்டார் என்று இருந்தது. ஜாயிண்ட் செக்டார் என்றால் அரசு சார்பிலே 26 சதவீதம் பங்கு. அசோசியேட் செக்டார் என்றால் அரசின் சார்பிலே 11 சதவீதம் பங்கு. கழக ஆட்சி முன்பிருந்த போது அப்படி ஒன்றை முன்பு ஆரம்பித்தோம். இப்படி 11 அல்லது அதற்கும் குறைவான சதவிகிதத்தை அரசு முதலீடு செய்யும். இதன் மூலம், தனியார் நிறுவனங்கள், அரசின் ஆதிக்கம் அதிகம் இல்லாமல், அதே நேரத்தில் தொழில் வளர்ச்சிக்கான அனைத்து அரசு உதவிகளையும் பெற்றுச் சுதந்திரமாகத் தொழிற்சாலைகளைச் செயல்படுத்த அப்போதே வழிவகை காணப்பட்டது. 1989-ல் கழக ஆட்சியில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இத்திட்டத்தின்படி, இதுவரை 49 தொழிற்சாலைகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

கழக ஆட்சியிலே தொழிற்சாலைகளைப் பெருக்க இவ்வாறு வழிவகைகளைக் கண்டதற்கு மாறாக, அ.தி.மு.க. ஆட்சியில், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இங்கே சுட்டிக்காட்டியதைப் போல, நன்றாக நடைபெற்ற தொழிற்சாலைகளையும் தனியாருக்குத் தாரை வார்க்க ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றன. இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அழகிரி அவர்கள் விளக்கமாகச் சொன்னார். ரங்கநாதன் அவர்கள் அதைச் சுட்டிக்காட்டினார். தமிழ்நாடு சிமெண்ட் நிறுவனத்தின் கீழ் இயங்குகின்ற அரியலூர் சிமெண்ட் ஆலை, ஆலங்குளம் சிமெண்ட் ஆலை, ஆலங்குளம் ஆஸ்பெஸ்டாஸ் பயிற்சித் தொழிற்சாலை, மாயனூரில் உள்ள ஆஸ்பெஸ்டாஸ் பயிற்சித் தொழிற்சாலை, ஸ்டோன்வேர் பைப்ஸ், விருத்தாசலம் ஆகியவை 1995-96-ல் மாத்திரம்...

பிற்பகல் 1-30

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் முன் அனுமதியுடன் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: 1995-96-ல் மாத்திரம் 186 கோடி ரூபாய்க்கு சிமெண்ட், பைப் போன்றவைகளை விற்பனை செய்து, அந்த ஆண்டு 7.5 கோடி ரூபாய் இலாபத்தை ஈட்டியுள்ளது. ஆனால் இந்த கம்பெனியை தனியார் மயமாக்க டெண்டர்

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [1996 ஆகஸ்ட் 14]

கோரப்பட்டது. நலிவடைந்த தொழிற்சாலையாக இருந்தால், நிறுவனமாக இருந்தால், தனியாரிடத்தில் தள்ளி விடலாம் என்று அரசு எண்ணுவது இயற்கை. ஆனால் 7 கோடி ரூபாய் இலாபம் ஈட்டிய ஒரு தொழிற்சாலையை தனியார் மயமாக்க டெண்டர் கோரப்பட்டது. அதை எதிர்த்து தொழிலாளர்கள் நீதிமன்றம் சென்றார்கள். அப்போது இன்றைய மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர், அன்றையதினம் கழகத்தின் பொருளாளர் என்ற முறையில்- இன்றைக்கும் பொருளாளர் தான்- அன்றையதினம் கழகத்தின் பொருளாளர் என்ற முறையில் ஒரு வழக்கைத் தொடுத்து இடைக்கால தடை வாங்குகிற அந்த வழக்கில் தொழிலாளர்களோடு பங்கு கொண்டு, அந்த வழக்கில் ஈடுபட்டார். அதன்காரணமாக அப்போது விற்பனை தடுக்கப்பட்டு 3,000 தொழிலாளர்களுடைய நலன் பாதுகாக்கப்பட்டது என்பதை நான் இங்கே அறிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1000 தொழிலாளர்கள் பணிபுரிகிறார்கள் - எங்கே? தமிழ் நாடு தொழில் வெடி மருந்து தொழிற்சாலையில். அது முதன்முதலாக 1995-96 ஆம் ஆண்டு தான் லாபம் பெற்றவே தொடங்கியது.

அது ஆரம்பத்திலேயிருந்தே நஷ்டத்தில் போய்க் கொண்டிருந்தது. அதை அவ்வப்போது சீர்திருத்தி, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அந்த நலிவைப் போக்கி, 1995-96 ஆம் ஆண்டில் தான், அது இலாபம் பெறத் தொடங்கியது. அன்று அந்தப் பணியை ஏற்றுகொண்டிருந்த இன்றைய தொழில் துறை செயலாளர் அந்த இலாபத்திற்கு காரணகர்த்தாவாக விளங்கினார். உடனே, இலாபம் பெற்றால் இருக்கலாமா? அதையும் தனியாருக்கு விற்பனை செய்ய அன்றைக்கிருந்த அரசு, கோவையைச் சேர்ந்த ஒரு தனியார் - ஒரு தனியார் அல்ல இரண்டு தனியார்கள் - தெரியும் என்று கருதுகிறேன் - நான் சொல்ல விரும்பவில்லை பெயர்களை எல்லாம். இரண்டு தனியார்களுக்கு விற்பனை செய்ய முன் வந்தார்கள். 10 ரூபாய் ஷேரை, 10 ரூபாய் பங்குத் தொகையை, 2 ரூபாய் 50 காசுக்கு முதலில் விற்க முனைந்தார்கள். பிறகு, அவர்கள் சரிதான், 10 ரூபாய் ஷேரை 2½ ரூபாய்க்கு கொடுக்க வருகிறார்களே என்று, அவர்கள் ஒரு ரூபாய்க்கு கேட்டார்கள். அதைக் கொடுக்கிற நேரத்தில், எப்படி கொடைக்கானல் ஓட்டலுக்கு மறுப்பு எழுதினாரோ அந்தச் செயலாளர், அதைப்போல இந்தச் செயலாளர் அங்கே இருந்த காரணத்தால், இதற்கு வன்மையாக ஒரு மறுப்பை அவர்

1996 ஆகஸ்ட் 14] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

எழுதினார். இந்த எதிர்ப்பின் காரணமாக அந்த விற்பனையும் நல்லவேளையாக நின்றுவிட்டது. இல்லாவிட்டால் இந்த அரசு வரும்போது, இந்த தமிழ் நாடு சிமெண்ட் தொழிற்சாலைகளும் இருந்திருக்காது, இந்த வெடி மருந்து தொழிற்சாலையும் இருந்திருக்காது.

அதைப்போலவே அரக்கோணம் தமிழ்நாடு ஸ்டீல்ஸ் - எஃகு நிறுவனம். அது 1972 ஆம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் தொடங்கப்பட்ட நிறுவனம் ஆகும். சுமார் ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் பணிபுரியும் தொழிற்சாலை. 1995-96 ஆம் ஆண்டில் இந்த நிறுவனம் விற்பனை செய்த பொருள்களின் மதிப்பு 87.72 கோடி ரூபாய். அந்த நிறுவனத்தினுடைய ஆதாயத்தை விட, அதிலே மிக முக்கியமானது என்னவென்றால், அந்த நிறுவனத்திற்கான நிலம் 645 ஏக்கர் - அந்த 645 ஏக்கர் நிலத்தின் மீது மாத்திரமே குறிவைத்திருந்த ஒருவர், அந்த நிறுவனத்தை தான் வாங்கிக் கொள்வதாகச் சொல்லி, பேரம் பேசி, விலை பேசிய நேரத்தில், அப்போதும் நல்லவேளை தொழிலாளர்கள் - தொழிலாளர்கள் தங்களை மாத்திரம் காப்பாற்றிக் கொள்ளவில்லை, தொழிற்சாலைகளையும் காப்பாற்றுகிறார்கள் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) என்பதற்கு இதை விட வேறு ஒரு எடுத்துக்காட்டு இருக்க முடியாது. அவர்கள் உச்ச நீதிமன்றத்தில் தடையாணை பெற்றார்கள். எனவே அந்த விற்பனையும் தடுக்கப்பட்டது. இல்லாவிட்டால் அரக்கோணம் எஃகு நிறுவனமும் இந்த அரசை விட்டு போய் இருக்கும் தனியாருக்கு. ஆனால் இந்தக் கழக அரசைப் பொறுத்தவரையில் அரசுக்குச் சொந்தமான இதுபோன்ற நிறுவனங்களை, அது நலிவடையாதபட்சத்தில், நலிவடைந்திருந்தாலும் அதை மீண்டும் தூக்கி நிமிர்த்த முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கும்பட்சத்தில், நிச்சயமாக தனியாருக்கு அவைகளை தாரை வார்க்காது என்ற உறுதியை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

பிற்பகல் 1-35

கடந்த கால ஆட்சியில் தொழிற்சாலைகள் எந்த அளவுக்கு நடத்தப்பட்டன என்பதற்கு மத்திய அரசினுடைய ஆய்வுத் துறை - ஆடிட்டிங் - அவர்கள் இதே அவையில் வைத்த கணக்குப் புள்ளி விவரமே சான்று. அப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம், இங்கே இருப்பவர்கள் எல்லாம் அன்று இருந்திருக்கிறார்கள். அந்தக்

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [1996 ஆகஸ்ட் 14]

குறிப்பு என்ன சொல்கிறது? ஸ்பிக் நிறுவனப் பங்குகளை டிட்கோ நிறுவனம் வாங்கிக் கொள்ளாமல் அந்த நிறுவனமே குறைந்த விலையிலே அந்தப் பங்குகளை வாங்கிக் கொள்ள வழி செய்த வகையில், அரசாங்கத்திற்கு 12.37 கோடி ரூபாய் இழப்பு ஏற்பட்டது என்று மத்திய அரசின் தணிக்கை அதிகாரி, அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆனால் அவருக்குக் கிடைத்த விவரம் அவ்வளவுதான். ஆனால், உண்மையிலேயே ஏற்பட்ட நஷ்டம் 33 கோடி ரூபாய் அரசுக்கு. 58.45 லட்சம் பங்குக்குக் கிடைத்திருக்கவேண்டிய நஷ்ட ஈடு 46.76 கோடி. ஆனால், இவர்கள் மிகக் குறைந்த விலைக்கு விற்க காரணத்தால், கிடைத்த நஷ்ட ஈடு 12.37 கோடி. ஆகவே, டிட்கோவிற்கு ஏற்பட்ட நஷ்டம் 33 கோடி ரூபாய்.

திரு. ஆர். சொக்கர்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, டிட்கோவினுடைய 1991-92 ஆம் ஆண்டு அறிக்கையின்படி 31-3-92 ஆம் தேதியில் ஸ்பிக்கினுடைய ஒரு பங்கின் விலை 210 ரூபாய். டிட்கோ கொடுத்த பங்கு மொத்தம் 50 லட்சத்து 83 ஆயிரம் பங்குகள். ஆகவே, டிட்கோவினுடைய அறிக்கையின்படியே 106 கோடியே 74 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பு. இதை 12 கோடியே 37 லட்சம் ரூபாயை வாங்கிக் கொண்டு, கொடுத்துவிட்டார்கள். இந்தக் கணக்கின்படி. அவர்களுடைய கணக்கின்படியே 82 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் என்பதுதான் சரியான கணக்கு என்பதை இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: தேதியைக் கூட திருத்திச் சொல்லவேண்டும், 21-3-92. 21-3-92 ஆம் தேதிதான் பங்கை விட்டுக் கொடுக்கிறார்கள். அதற்கு முந்தினம் 20-3-92 ஆம் தேதி, ஸ்பிக் பங்கின் சந்தை விலை ரூபாய் 105. முதல்நாள் 105 ரூபாயாக இருந்தது. பங்கினுடைய சந்தை விலை, ஒரு பங்கு ஒரு ஷேர் விலை 105 ரூபாயாக இருந்து. நியாயமாக 105 ரூபாயை அடிப்படையாக வைத்து வற்றிருக்க வேண்டும்.

திரு. ஆர். சொக்கர்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குறுக்கிட்டுச் சொல்வதற்கு மன்னிக்கவேண்டும். அந்தப் பங்கைக் கொடுப்பதாக அப்போதைய அரசு முடிவு எடுத்த தேதிதான் 21-3-92. ஆனால் பங்கைக் கொடுக்கலாமா, வேண்டாமா என்று முடிவு எடுப்பதற்கு ஏப்ரல் மாதம் வரையிலும் கடைசி தேதி இருந்தது. ஆனால் பங்கினுடைய விலை ஏறிக் கொண்டே போகிற

1996 ஆகஸ்ட் 14] [திரு. ஆர். சொக்கர்]

நேரத்தில், அதற்காக காத்திராமல் மிகக் குறைந்த தேதியிலே, ரெக்கார்டு தேதியை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அவர்கள் நிர்ணயம் செய்த காரணத்தால்தான் இந்த 82 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு அந்த நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: மத்திய அரசினுடைய தணிக்கை அதிகாரி 12 கோடி என்கிறார். எனக்குக் கிடைத்த விவரத்தின்படி 33 கோடி. மாண்புமிகு சொக்கர் அவர்களுக்குக் கிடைத்த விவரத்தின்படி 80 கோடிக்கு மேல். எப்படியோ கோடி கோடியாக போய் இருக்கிறது. இதுதான் உண்மை. இதிலே, இந்த மத்திய அரசினுடைய தணிக்கை அதிகாரியினுடைய அறிக்கை, இந்த அவையிலே இருந்தபோது, அதைப்பற்றிப் பேச எந்த உறுப்பினருக்காவது வாய்ப்பு கிடைத்ததா, பேச முடிந்ததா? (குறுக்கீடு) 'had TIDCO adopted this rate for computing the value of premium to be received it would have had a revenue advantage of Rs. 12.09 crores' அதாவது டிட்கோ நிறுவனம் இந்த முறையைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு, பிரிமியம் வசூலித்து இருந்தால், 12.09 கோடி ரூபாய் வருவாய் கூடுதலாகக் கிடைத்திருக்கும் என்று மத்திய அரசின் தணிக்கை அறிக்கை குறிப்பிடுகிறது. மேலும் 'as such discounting the rate further to arrive at the present value was not proper and was not supported by any said formula' அதாவது, இந்த நிலையில், தற்போதைய நிலையில், மேலும் தள்ளுபடி செய்தது முறையானது அல்ல, எந்தக் கொள்கையையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது அல்ல என்று குறிப்பிடுகிறார். கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொள்ளாமல், இருக்கலாம். கொள்ளையை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்பதில் யாருக்கும் இன்னொரு கருத்து இருக்க முடியாது. அந்த நிலையிலேதான் அந்தப் பங்கு விற்பனை நடைபெற்றிருக்கிறது.

பிற்பகல் 1-40

தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசு தொழில் அதிபர்களைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களுக்கு அரசாங்கம் உதவியாக இருக்கவேண்டும், அதாவது 'Investor-friendly' என்று நிதிநிலை அறிக்கையிலேயே நான் குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். அதுமாத்திரமல்ல, விரைந்து முடிவு எடுக்க வேண்டிய ஒரு அரசுதான் முதலீட்டாளர்களுக்குத் தேவையும் கூட நம்முடைய பழனிசாமி அவர்கள் பேசும்போது இதைக் குறிப்பிட்டார். விரைவில் காரியங்கள் நடைபெறவேண்டும், திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்று

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [1996 ஆகஸ்ட் 14]

குறிப்பிட்டார். அதைத்தான் முதலீட்டார்களும் விரும்புகிறார்கள். அவர்களுக்கு அளவுக்கு மீறிய சலுகைகள்கூட முக்கியமல்ல. அவர்கள் கேட்காத சலுகைகளை அளிப்பதாகக் கூறி இடையிலே பேரம் பேசுவதைத்தான் அவர்கள் விரும்புவதில்லை. தொழிற்சாலைகள் அமைக்க 'Good atmosphere' பொருத்தமான ஒரு சூழ்நிலையைத்தான் தொழிலதிபர்கள், தொழில் முனைவோர்கள் எதிர்பார்க்கின்றார்கள். அவர்களுடைய பிரச்சினைகளைப் புரிந்துகொண்டு அதனைத் தீர்த்துவைக்கும் அரசைத்தான் அவர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள், விரும்புகிறார்கள். தொழில் முனைவோருக்கு முக்கியமான தேவைகளிலே ஒன்று மின்சாரம். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அதைக் குறிப்பிடத் தவறவில்லை. மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் எந்தப் புதிய முதலீடும் செய்யப்படவில்லை. 1989-லே நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பிற்கு வருவதற்கு முன்பு அன்றைய முதலமைச்சராக இருந்த மறைந்துவிட்ட அருமை நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் வட சென்னையிலே ஒரு மின் நிலையத்தை உருவாக்க மத்திய அரசோடு பேசி அதற்கான அனுமதியைப் பெற்றிருந்தார். ஆனால் அந்த நிலையத்தை உருவாக்கமுடியாமல் அந்த இடத்திற்கு உரியவர்கள் உச்ச நீதிமன்றத்திலே சென்று தடையாணை பெற்றுவிட்டார்கள். ரூ.500 கோடியிலே உருவாக வேண்டிய அந்தத் திட்டம் தாமதப்பட்டது. 1989-லே நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு அந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி ஆய்வு செய்து, இந்த ரூ. 500 கோடியிலே உருவாகி இருக்க வேண்டிய திட்டம், இப்போது ரூ. 700கோடி அளவிற்கு வளர்ந்து விட்டது. இருந்தாலும் அதை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று நிலத்திற்கு உரியவர்கள் யார் என்று தேடிப் பார்த்து பன்னீர்தாஸ் குடும்பத்தினர் என்பதை அறிந்து பன்னீர்தாஸினுடைய இளவல் சந்தோஷம் அவர்களை அழைத்துப் பேசி, அவர் என்னிடத்திலே சொன்னார். பன்னீர்தாஸினுடைய பெயரிலே அங்கே ஒரு பொருட்காட்சியோ, கண்காட்சியோ அமைக்கப் போகிறோம், தங்கக் கடற்கரையைப் போல, அது எங்கள் அண்ணனின் ஆசை என்று சொன்னார். நான் அவரிடத்திலே சொன்னேன். உங்கள் அண்ணனின் ஆசை அந்த இடத்தை மாத்திரம் வளப்படுத்துவது. எங்கள் அண்ணாவின் ஆசை தமிழ்நாட்டையே வளப்படுத்துவது. ஆகவே தயவுசெய்து அந்த இடத்தை விட்டுக்கொடுங்கள் என்று கேட்டு அவரிடத்திலே பிறகு பேச வேண்டிய முறையில் எல்லாம் பேசி, பிறகு அவர் வேறு வழி இல்லாமல் உச்ச நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று அவர் தாக்கல் செய்திருந்த

1996 ஆகஸ்ட் 14] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

வழக்கைத் திரும்பப் பெற்று, அடுத்த ஒரு வாரத்திற்கெல்லாம் அன்றைய குடியரசுத் தலைவராக இருந்த ஆர்.வி. அவர்களை அழைத்து அதனுடைய தொடக்க விழா நடைபெற்றது. அதற்குப் பிறகு அதனுடைய பணிகள் பாதி அளவிற்கு நிறைவேறிய நேரத்திலே ஆட்சி கலைக்கப்பட்டது. அடுத்து வந்த ஆட்சியிலே இந்தத் திட்டம் தொடர்ந்தது என்பதைத் தவிர, தொடர்ந்த நேரத்திலே எவ்வளவு ஊழல்கள் அதிலே உருவாயின, எத்தனை வழக்குகள் நடைபெற்றன என்பதையும் நாடு மிக நன்றாக அறியும். இந்த ஒரு திட்டத்தைத் தவிர மின்சாரத் துறையில் வேறு எதுவும் நடைபெறவில்லை. அதுவும் எம்.ஜி.ஆர். தொடங்கி, பிறகு கைவிடப்பட்டு, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே தொடங்கப்பட்ட திட்டம் அந்த ஒரு திட்டம்தான். அதன் பிறகு இப்போது இந்த அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு, 100 மெகாவாட் திறன் கொண்ட 20 மின் திட்டங்களை டிட்கோ மூலம் இணைத் துறையிலோ அல்லது கூட்டுத் துறையிலோ, அசோசியேட் செக்டாரிலோ, அல்லது ஜாயின்ட் செக்டாரிலோ தொடங்குவது என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை மின்சாரத் துறைத் தலைவரோடு தொழிலுக்கு என்று இங்கே வலியுறுத்திய, அறிவுறுத்திய உறுப்பினர்களுக்கு எல்லாம் நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஒவ்வொன்றும் 100 மெகாவாட் திறன் உள்ள 20 மின் திட்டங்கள் தொடங்கப்பட இருக்கின்றன. இந்த 100 மெகாவாட் திட்டம் ஒவ்வொன்றின் உத்தேச மதிப்பீடு ரூ. 400 கோடியாகும். மொத்தம் 2000 மெகாவாட் இந்த 20 திட்டங்களில், 20 திட்டங்களுக்கும் சேர்ந்து மொத்த முதலீடு ரூ. 8000 கோடியாகும். இந்தத் திட்டம் நிறைவேற உத்தேசிக்கப்பட்ட இடங்கள் - மணலி, கும்மிடிப்பூண்டி, அரக்கோணம், ராணிப்பேட்டை, திருப்பெரும்புதூர், மறைமலை நகர், கடலூர்-1, கடலூர்-2, திருச்சி, சேலம், கோயம்புத்தூர், திண்டுக்கல், திருமங்கலம், வாடிப்பட்டி, நிலக்கோட்டை, ஓசூர், புதுக்கோட்டை, தூத்துக்குடி, திருநெல்வேலி, பெருந்துறை, 20-வது திட்டம் இன்னும் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. திருவாரூருக்கு இருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். (சிரிப்பு) (குறுக்கீடு) மின்சாரத்தைப் பெருக்குவதற்கு இந்தத் திட்டங்கள் மாத்திரமல்ல, NAPTHA அல்லது L.S.H.S. என்று சொல்லப்படுகிற Light Sulphur Heavy Stock அல்லது Furnace Oil பயன்படுத்துகின்ற ஒரு எரிபொருள், அந்த எரிபொருள் ஒதுக்கீட்டிற்காக மத்திய எண்ணெய் மற்றும் எரிவாயு அமைச்சகத்திற்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறோம்.

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [1996 ஆகஸ்ட் 14]

நேரிலேயும் பேசியிருக்கிறோம். கடிதங்கள் தொடர்ந்து எழுதிக்கொண்டும் இருக்கிறோம். இந்த மின்நிலையங்கள் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்து, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்திற்கு விநியோகம் செய்யும், தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்திற்கும், இந்த 100 மெகாவாட் தமிழ்நாடு மின் நிலையங்களுக்குமிடையே ஒரு 'பவர் பர்சேஸ் அக்ரீமெண்ட்' ஒப்பந்தம் ஏற்படுத்தப்படும். மின்சார வாரியம் 100 மெகாவாட் மின்நிலையங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய தொகைக்கு, கவர்ன்மென்ட் கேரன்டி, அரசின் உத்தரவாதம் வழங்கப்படும். 15 ஏக்கர் நிலத்தை ஒவ்வொரு இடத்திலேயும் டிட்கோ நிறுவனம் ஏற்பாடு செய்யும். சிறிய திட்டம் என்பதால் 18 முதல் 20 மாதங்களுக்குள் கட்டுமானப் பணிகளை முடித்துக்கொண்டு, மின் உற்பத்தியைத் தொடங்கும் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு, இந்த அவைக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

பிற்பகல் 1-45

மின்சாரப் பற்றாக்குறையை எதிர்பார்த்து, முன்னெச்சரிக்கையாக இந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. விருப்பம் இல்லாதவர்களையெல்லாம் அழைத்து, இந்தத் திட்டத்தைத் தொடங்கக் கூறாமல், டெண்டர் மூலம் இந்தத் திட்டங்களை ஒப்படைக்க இருக்கிறோம். மேலும், இடம் கொடுக்கிறோம், எரிபொருள் ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கிறோம், மின்சார வாரியத்தின் மூலம் பல உத்தரவாதங்களைத் தருகிறோம். சர்க்கார் உத்தரவாதம் தருகிறோம். ஜாயின்ட் செக்டாரிலோ, அசோசியேட் செக்டாரிலோ நடத்தத் தயாராக இருக்கிறோம். தொழில் முனைவோருக்கு முழு சுதந்திரமும் தந்து அழைப்பதால், பலரும் இத்தொழில்களைத் தொடங்க முன்வருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். மின்சாரத்தை அடுத்து தொழிற்சாலைக்கு முக்கியமான தேவை சாலை வசதி ஆகும். நான், நம்முடைய மாண்புமிகு மத்திய நிதி அமைச்சர் திரு. சிதம்பரம் அவர்களோடு பேசிக்கொண்டு இருந்தேன். அவர்கள் சென்ற முறை வந்தபோதும் அதைப்பற்றி என்னிடத்திலே பேசினார்கள். இப்போதும் நான் அவர்களிடத்திலே பேசினேன். அகலமான, அதே நேரத்தில் நீளமான சாலைகள் தொழிற்சாலை உருவாவதற்குத் தேவை என்பதைப்பற்றி இருவரும் கருத்துக்களை பரிமாறிக் கொண்டோம். இப்பொழுது, சென்னையிலிருந்து பெங்களூருக்குச் செல்லும் சாலையை, சென்னையிலிருந்து ஓசூர் வரையிலே இன்னும் அகலப்படுத்தி, ராணிப்பேட்டையிலே எப்படி

1996 ஆகஸ்ட் 14] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

தொழிற்பேட்டை இருக்கிறதோ, அதைப்போல சாலையின் இருமருங்கிலும் தொழிற்சாலைகளை உருவாக்குகின்ற ஒரு மாபெரும் திட்டத்தை இந்த அரசு வகுக்கவிருக்கிறது என்பதையும் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி), அதைப்போலவே, சென்னையிலிருந்து மறைமலை நகர், விழுப்புரம் வரையிலும், விழுப்புரம் தாண்டியும்கூட சாலைகளை அகலப்படுத்தி, இருமருங்கிலும் தொழிற்சாலைகளை உருவாக்குகின்ற ஒரு மகத்தான திட்டத்தை இந்த அரசு வகுக்கவிருக்கின்றது என்பதையும், திரு. அழகிரி அவர்கள் குறிப்பிட்டதைபோல், சென்னை, திருச்சி புகைவண்டிப் பாதையை இன்றைக்கு மீட்டர் கேஜ்-ஆக இருப்பதை பிராட் கேஜ்-ஆக மாற்றுவதற்கு எல்லாப் பணிகளையும், எல்லா முயற்சிகளையும் இந்த அரசு எடுத்து வருகிறது என்பதையும் நான் இங்கே எடுத்துக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

அடுத்து, தண்ணீர் ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை. தண்ணீர் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில், உதாரணமாக கடலூரில் நிலத்தடி நீர் அதிகமாக உள்ளது. அந்தப் பகுதியிலே ஏராளமான தொழிற்சாலைகளைத் தொடங்கலாம் என்கின்ற எண்ணமும், அதற்கான திட்டங்களும் இந்த அரசுக்கு இருக்கின்றது. சென்னையிலே, நாங்கள் இன்றைக்கு 65 மில்லியன் கேலன் தண்ணீர் விநியோகம் செய்கிறோம். அதிலே ஏராளமான நீர் கழிவுநீராக வீண் ஆகிவிடுகிறது. இந்தக் கழிவு நீரைச் சுத்தம் செய்து தொழிற்சாலைகளுக்குப் பயன்படுத்த முடியும். வெளிநாடுகளில், இந்தக் கழிவு நீரைச் சுத்தம் செய்து குடிநீருக்கே பயன்படுத்துகிறார்கள். அவர்கள் குடிநீருக்கே பயன்படுத்தும்போது, நாம் ஏன் தொழிற்சாலைகளுக்குப் பயன்படுத்தக் கூடாது? சென்னையில், தற்போது மெட்ராஸ் ரீஃபைனரீஸ், தொழிற்சாலையில் இந்த முறை இப்போதுகடைபிடிக்கப்பட்டு வருகின்றது என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நினைவூட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றேன். எனவே, தொழிற்சாலைகளுக்குத் தேவையான அடிப்படை வசதிகளையெல்லாம் செய்து கொடுக்க இந்த அரசு முனைப்பான பணிகளிலே ஈடுபட்டுள்ளது. ஆனால், கடந்த ஆட்சியில் தமிழகத்திற்கு வரவேண்டிய, எல்லை வரையில் வந்துவிட்ட சிங்கப்பூர் காரிடார் பெங்களுருக்குப் போய்விட்டது என்பதை யாரும் மறப்பதற்கில்லை. அதைப்பற்றி அப்போது எவ்வளவு வேகமாக அறிக்கையையெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், பல்வேறு கட்சித் தலைவர்கள் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதும், தொழில் துறையிலே அக்கறை உள்ளவர்கள், தமிழகம் தொழில்மயமாக வேண்டுமென்று

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [1996 ஆகஸ்ட் 14]

எண்ணியவர்கள் எல்லாம் வெளியிட்டார்கள் என்பதும் நாம்
மறந்துவிட்ட செய்திகள் அல்ல. எனவேதான், மத்தியிலே,
டெல்லியிலே உள்ள பிரதமரை சந்தியுங்கள், அவரிடத்திலே பேசுங்கள்
என்றெல்லாம் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருநாவுக்கரசு
அவர்களும் மற்றவர்களும் சொன்னார்கள். நான் டெல்லியிலே
உள்ள பிரதமரை மாத்திரமல்ல, சிங்கப்பூர் பிரதமருக்கும்
எழுதியிருக்கிறேன். சிங்கப்பூர் காரிடார் போன கவலையில்,
சிங்கப்பூர் பிரதமருக்கே நான் கடிதம் எழுதினேன். 19, ஜூலை
1996-ல் சிங்கப்பூர் பிரதமர் எனக்கு எழுதிய பதில்:

To

Mr. Karunanidhi,
Chief Minister of Tamil Nadu,
Republic of India.

Excellency,

Thank you for your letter dated 2nd July 1996. Please accept my
congratulations on your appointment as Chief Minister of Tamil Nadu.
Our closed historical and cultural ties make for strong, mutual trust and
confidence which are fundamental for good rapport between our
businessmen. I welcome your interest to strengthen Singapore-Tamil
Nadu economic relations. Your letter to me is a strong assurance to
Singapore of your commitment to bring Tamil Nadu closer to Singapore.
Since India's economic liberalisation in 1991, Singapore has been taking
an active interest in Tamil Nadu. One of our three Singapore Trade
Development Board Offices in India is based in Madras. Today, the
Foreign Investment Promotion Board (FIPB) has approved 215 Singapore
economic projects, of which 36 are joint ventures with the Tamil Nadu
based companies. Your determination to put in place pro-business and
investors-friendly economic policy will encourage not only Singapore
Companies, but more international investors to put a higher stake in
Tamil Nadu's economic development.

I look forward to closer relations between Singapore and Tamil Nadu
for the mutual benefit of our two people.

Sd/- GOH CHOK TONG,
Prime Minister of Singapore.

1996 ஆகஸ்ட் 14] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

என்று நாம் மகிழத்தக்க ஒரு கடிதத்தை சிங்கப்பூர் பிரதமர் நமக்கு எழுதியிருக்கிறார் என்றால் பிரதமர் கடிதம் எழுதினார் என்பது அல்ல, இந்த 2 மாத காலத்தில் 3 மாத காலத்தில்--தொழில் வளம் மிக்க வளமான தமிழகம் வலிவான இந்தியா என்று முழங்குகின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நினைவூட்டுகிறேன்--வளமான தமிழகமாக தமிழகத்தை ஆக்குவதற்கு எவ்வளவு முயற்சிகளில் எல்லாம் நாங்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறோம் என்பதை எடுத்துக்காட்டத்தான் இந்தக் கடிதத்தை நான் இங்கே படித்துக் காட்டினேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

பிற்பகல் 1-50

‘பிஸினஸ் இண்டியா’ என்று ஒரு பத்திரிகை. அது ஒரு கட்டுரை ஜூன் மாதம் 94 ஆம் ஆண்டு எழுதியது. அதிலே முகப்பில்-அந்தக் கட்டுரையின் முகப்பில் குறிப்பிடுவது: அதை தமிழிலேயே சொல்கிறேன். அமைப்பு ரீதியாகப் பார்த்தால் தொழில் தொடங்க நாட்டிலேயே தமிழ்நாடு ஒரு சிறந்த மாநிலம் ஆகும். சாலைகள் அனைத்தும் நல்ல நிலையில் உள்ளன. 4,010 கிலோ மீட்டர் தொலைவுக்கு ரெயில் பாதைகள் உள்ளன. இரண்டு பன்னாட்டுத் துறைமுகங்கள் உள்ளன. ஒரு பன்னாட்டு விமான நிலையமும், 5 உள்ளாட்டு விமான நிலையங்களும் தமிழ்நாட்டில் உள்ளன. அதுமட்டுமல்ல, 4366 வங்கிக் கிளைகள் தமிழகத்தில் உள்ளன. 100 சதவீதம் மின்மயமாக்கப்பட்ட மாநிலம் தமிழ்நாடு. (இது 72-ஆம் வருடமே சாதிக்கப்பட்ட ஒரு காரியம் ஆகும்). நகர்ப்புற வளர்ச்சி 36 சதவிகிதமாக உள்ளது என்று சொல்லிவிட்டு இவ்வளவுக்கும் மேலே ஒரு இண்டஸ்ட்ரியலிஸ்ட் என்ன சொன்னார் என்பதைத்தான் பத்திரிகை எழுதுகிறது. Says one well-known Industrialist, "We do not mind corruption so long as it delivers the goods. In the case of the AIADMK Government, the irritant is that it fails to honour its commitment for which we have already paid a fee." கரப்ஷனைப்பற்றி எங்களுக்கு கவலையில்லை; கொடுத்து காரியம் நடக்கவில்லையே என்பதுதான் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று ஒரு இண்டஸ்ட்ரியலிஸ்ட் சொன்னார் என்பதாக பிஸினஸ் இண்டியா எழுதுகிறது.

Says one Madras-based Industrialist : "You need not cultivate every Tom, Tick & Harry. If you can please the presiding Deity"

--மூலவிக்கிரகத்தைப் பார்த்தால் போதும்--

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [1996 ஆகஸ்ட் 14]

"Your interests are taken care of. But, if you fall out ever, your life is a mess. Jayalalitha's whimsical behaviour has been reported to put off several major industrial houses."

எந்த ஒரு காரியம் நடைபெற வேண்டும் என்றாலும் அதற்கு லஞ்சம் தரவேண்டும் என்பது எங்களுக்குத் தெரிந்த ஒன்றுதான். ஆனால் அ.தி.மு.க. அரசைப் பொறுத்தவரையில் எரிச்சலூட்டும் விஷயம் என்னவென்றால் நாங்கள் லஞ்சம் கொடுத்தாலும்கூட எந்த காரியமும் நடைபெறவில்லை என்பதுதான் என்று ஒரு பிரபல தொழிலதிபர் கூறுகிறார் என்று அந்த ஏடு எழுதுகிறது. சென்னை தொழிலதிபர் ஒருவர் அண்ணா தி.மு.க. அரசில் எல்லோரையும் திருப்திப் படுத்த வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. தலைமைப் பொறுப்பிலே இருக்கும் மூல விக்கிரகத்தை திருப்திப்படுத்தினாலே நினைத்த காரியம் முடிந்துவிடும். ஆனால் அப்படி திருப்திப்படுத்தி காரியம் நடைபெறாது போனால் பெரும் சிக்கல்தான் என்று கூறியிருக்கிறார். இப்படி முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்களின் பிரதான போக்கு காரணமாக பல பெரும் தொழிற்சாலைகளை தமிழ்நாடு இழந்துவிட்டது என்று பத்திரிகை எழுதுகிறது. "Although Tamil Nadu's infrastructure is one of the best, Jayalalitha's behaviour has put off businessmen." தொழில் தொடங்குவதற்கான அனைத்து வசதிகளும் கொண்ட மாநிலமாக தமிழ்நாடு இருந்தாலும்கூட ஜெயலலிதாவின் நடவடிக்கை பல தொழிலதிபர்களை தொழில் தொடங்கவொட்டாமல் செய்துவிட்டது என்று வேதனையோடு அந்தச் செய்தி வெளியிடுகிறது.

பிற்பகல் 1-55

மின்சாரத்தை இன்னும் விரிவாக்குவதற்கு மேலும் ஒரு பெரிய திட்டம். இந்தத் திட்டத்தை அறிவித்தால் அது பெரிய கனவு போல் உங்களுக்குத் தோன்றும். ஆனால் கனவுகளும் நனவாகக்கூடிய காலம் இது. திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்களுடைய கனவே--10 ஆண்டுக் காலக் கனவே--இன்றைக்கு நினைவாகி இருக்கின்றபோது இது நிறைவேறாமலா போய் விடும். குஜராத் மாநிலத்திலே அஜிரா துறைமுகத்திலிருந்து ஒரு பெட்ரோலிய குழாய் ஆரம்பித்து ராஜஸ்தான், உத்திர பிரதேசம் ஹரியானா முதலிய மாநிலங்களில் கேஸ் எடுத்துச் சென்று பெரிய மின் நிலையங்கள், உரத் தொழிற்சாலைகள், பெட்ரோ கெமிக்கல் ஆலைகள் போன்றவைகளை செயல்பட வைக்கிறது. இந்த பைப் லைன் அந்த மாநிலங்களுக்கு

1996 ஆகஸ்ட் 14] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

ஒரு வரப்பிரசாதம். இந்தியாவின் மேற்குப் பகுதியில் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு ஜீவநாடியாக இந்த பைப் லைன் விளங்குகிறது. நிலக்கரி இல்லாத தென் இந்தியாவில் இதுபோன்ற ஒரு கேஸ் பைப் லைன் Southern Gas Grid அமைக்கவேண்டுமென்று கடந்த பல ஆண்டுகளாக கோரிக்கை இருந்து வருகிறது. திரு. குருபாதசாமி அவர்கள் மத்திய அமைச்சராக இருந்தபோது, திரு. வி.பி. சிங் அவர்கள் பிரதமராக இருந்தபோது, அடையார் ஒட்டலில் நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சியில் முதன்முதலாக நான் Southern Gas Grid தேவை என்பதை வலியுறுத்தி அவரும் அதைப் பாராட்டிச் சொல்லி வரவேற்று உடனடியாக கவனிப்பதாகச் சொன்னார். கவனிக்க ஆரம்பித்தபோது அந்த ஆட்சி கவிழ்ந்துவிட்டது. ஆனால் அந்தத் திட்டம், நான் குறிப்பிட்ட Southern Gas Grid கேஸ் பைப் லைன், அந்தத் திட்டம் இப்போது அமல்படுத்த இயலாது என்ற நிலையிலே இருக்கிறது. ஆனால் மின் உற்பத்திக்கு நிலக்கரி இல்லாத நமக்கு கேஸ் மிக, மிக அவசியம். மேலும் கேஸைப் பயன்படுத்தி பெரிய ரசாயன தொழிற்சாலைகளும், பெட்ரோ கெமிக்கல் காம்பிளக்ஸ்களும், பிளாஸ்டிக் செயற்கை ரப்பர் முதலியவையும் கேஸ் கிராக்கர்களும் நிச்சயமாக அமைக்க முடியும். இந்த சூழ்நிலையில் Southern Gas Grid வெறும் கனவாக இருந்துவிட்டாலும் கேஸை இங்கே கொண்டுவந்து விநியோகம் செய்வதற்கு வேறு வழிகளை கையாள முடியும். துபாய், இந்தோனேஷியா போன்ற இடங்களில் உபரியாக இயற்கை கேஸ், (Natural Gas) உண்டு. அதை மிகக் குறைந்த வெப்ப நிலையில் தமிழகத்திற்குக் கொண்டு வர முடியும். இப்படி வரும் கேஸை இறக்கி சேகரித்து வைக்க கேஸ் டெர்மினல்கள் தேவைப்படுகின்றன. பெரிய கப்பல்களில் வந்தடைந்த கேஸை பம்பு செய்து வெளியேற்றி குறைந்த வெப்ப நிலையிலேயே சேகரித்து வைக்க வசதிகளும், கேஸை குழாய் மூலமாக தொழில் மையங்களுக்கு அனுப்பி வைப்பதற்கான வசதிகளும் கேஸ் டெர்மினலில் அமைக்க வேண்டும். எண்ணூரில் கட்டப்பட்டு வரும் துணை துறைமும் 50 அடி ஆழம் இருக்குமாதலால் பெரிய Gas carriers ship அங்கே சென்று அடைந்து கேஸை unload செய்ய வசதியாக இருக்குமென்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. அங்கேயே ஒரு கேஸ் டெர்மினல் எல்லா வசதிகளோடும் அமைக்கவும் முடியும். அதற்கு ரூபாய் 1500 கோடி செலவாகும். இங்கே ஆண்டு ஒன்றுக்கு 10 மில்லியன் டன் வரைக்கும் கேஸ் வர முடியும். 2000 மெகா வாட் திறன் உடைய ஒரு பெரிய மின் நிலையத்திற்கு 2½ மில்லியன் டன் எல்.என்.ஜி. (Liquified Natural Gas) கேஸ் கிடைத்தால் போதுமானது. இந்த

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [1996 ஆகஸ்ட் 14]

2000 மெகா வாட் திறன் உள்ள மின் நிலையத்தை அமைக்க 8 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் தேவைப்படும்.

அடுத்ததாக ஒரு ரசாயன உரத் தொழிற்சாலை ரூபாய் 2500 கோடி. கேஸ் கிராக்கர் ரூபாய் 4 ஆயிரம் கோடி; பெட்ரோ கெமிக்கல் காம்பிளக்ஸ் 2000 கோடி ரூபாய், இவைகளையும் அமைக்கலாம். இதற்கு எண்ணூர் வட்டாரத்தில் டிட்கோ நிறுவனம் ஆர்ஜிதம் செய்ய உத்தேசித்துள்ள 7 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் போதுமானது. எனவே, கேஸ் டெர்மினல், பவர் ஸ்டேஷன், பெர்ட்டிலைசர் பிளான்ட், பெட்ரோ கெமிக்கல் காம்பிளக்ஸ், இவை எல்லாம் சேர்த்து 8 ஆயிரம் கோடி ரூபாய்க்கான திட்டங்களை அங்கே அமல்படுத்தலாம். கேஸை எண்ணூரிலிருந்து பைப் லைன் மூலமாக அரக்கோணம், ராணிப்பேட்டை, ஜோலார்ப்பேட்டை, சேலம் முதலிய இடங்களுக்கு எடுத்துச் சென்று அந்தப் பகுதிகளிலும் தொழில் வளர்ச்சிக்காக நிச்சயமாக பயன்படுத்த முடியும். இதைப்போல கடலூர் அல்லது நாகப்பட்டினத்திலும் நேச்சுரல் கேஸ் இறக்குமதி செய்து மின் நிலையங்களையும் இதர தொழில் நிறுவனங்களையும் ஏற்படுத்த முடியும். இப்படி தமிழ்நாட்டில் 2 கேஸ் டெர்மினல்கள் நிறுவி அவைகளை பைப் லைன் மூலமாக இணைத்து ஒரு தமிழ்நாடு கேஸ் கிரிட்-ஐ நாம் உருவாக்கலாம். 2 டெர்மினல் பைப் லைன் மற்ற திட்டங்களுக்கு எல்லாம் சேர்த்து மொத்தம் 30 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் ஆகும். இந்த மிகப்பெரிய திட்டங்களுக்கு என்ன சோர்ஸ் (Source) என்று கேட்டால் இதில் முதலீடு செய்வதற்கு தனியார் நிறுவனங்கள் மிகவும் அக்கறையுள்ளவர்களாக இருக்கின்றார்கள். யார் அவர்கள் என்றால் இரண்டு அமெரிக்க கம்பெனிகள், ஒரு மலேசியன் குரூப், ஒரு பிரன்ச் கம்பெனி, இந்த LNG Terminal (Liquified--அதாவது Natural Gas Terminal) திட்டத்தை அமல்படுத்த விரும்பி நமது அரசிடம் பேச்சுவார்த்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியையும் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

பிற்பகல் 2-00

வைக்கப்பட்டுள்ள குறிப்புகளில் சர்க்கரை ஆலைகள் பற்றிய குறிப்புகளும் இருக்கின்றன. சர்க்கரை ஆலைகளைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நிறையப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

1996 ஆகஸ்ட் 14] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

தமிழ்நாட்டில் 1.8 இலட்சம் ஹெக்டேர் பரப்பளவில் கரும்பு பயிரிடப்பட்டு வருகின்றது. இந்தக் கரும்பு முழுவதையும் அரைத்து விவசாயிகள் நல்ல பயனடையும் அளவிற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமேயானால் 45 ஆலைகள் அமைக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கின்ற ஆலைகள் - மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருநாவுக்கரசு அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல, மற்றவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல மிகக் குறைவானவைகள்தான். மற்ற மாநிலங்களிலே இருக்கின்ற ஆலைகளோடு ஒப்பிடும்பொழுது மிகக் குறைவான ஆலைகள்தான். தற்பொழுது தமிழ்நாட்டிலே கூட்டுறவுத் துறையிலே 15, பொதுத் துறையிலே 3, தனியார் துறையிலே 16, ஆகமொத்தம் 34 ஆலைகள் தான் இருக்கின்றன. இவை தவிர கூட்டுறவுத் துறையிலே 2 புதிய சர்க்கரை ஆலைகள் கள்ளக்குறிச்சி, கும்மிடிபூண்டி இவற்றில் அமைக்க கழக அரசு 89-இல் பொறுப்பிலேயிருந்தபொழுது மத்திய அரசுக்குப் பரிந்துரைக்கப்பட்டு, அதற்கான உரிமங்களும் பெறப்பட்டு இருந்தன. அதற்குப் பிறகு வந்த அரசு என்ன காரணத்தாலோ அதை விட்டுவிட்டது; அந்தப் பணி முடிவடையாமலே உள்ளது.

11-3-1986 இல் அறந்தாங்கி தொகுதியிலே ஒரு கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை அமைக்க மத்திய அரசு அனுமதி வழங்கியது. ஆனால் 21-7-1992 ஆம் நாளிட்ட அரசு கடித எண் 888 - தொழில் துறையிலே இந்த ஆலை நிர்மாணம் செய்யப்படுவது குறித்து மேல் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியதில்லை என தெரிவிக்கப்பட்டு விட்டது என்ற செய்தியை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருநாவுக்கரசு அவர்களுக்குப் பவ்வியமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

இருந்தாலும், அவருடைய மன வருத்தத்தைப் போக்க நான் இருக்கிறேன். தம்பி, கவலைப்படாதே என்ற வகையில் அறந்தாங்கி தொகுதியிலே ஒரு சர்க்கரை ஆலையை, அது தனியார் துறையிலும் இருக்கலாம் அல்லது கூட்டுறவுத் துறையிலும் இருக்கலாம்; அந்தத் தொகுதியிலே நிச்சயமாக உருவாக்கப்படும். தனியார் துறையிலே இரண்டு பேர் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒருவர், நம்முடைய கோயம்புத்தூரைச் சேர்ந்த ஒருவர்; இன்னொன்று, பாரி கம்பெனி. இரண்டிலே யார் உடனடியாக நிறுவக் கூடிய சக்தி வாய்ந்தவர்கள் என்பதைப் பார்த்து அவர்களுக்குத் தருவதாக இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [1996 ஆகஸ்ட் 14]

மற்ற சர்க்கரை ஆலைகளைப்பற்றி குறிப்பு புத்தகத்திலேயே செய்தி தரப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, அவைகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலே உள்ள சர்க்கரை ஆலைகளின் மூலமாக 300 மெகாவாட் இணை மின் உற்பத்தி - கோ ஜெனரேஷன் - உருவாக்குவதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு 80 மெகாவாட் மின் சக்தி உற்பத்தி செய்ய திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மொத்தம் 300 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்ய இருக்கிறோம் சர்க்கரை ஆலைகளின் மூலமாக. அதிலே இந்த ஆண்டு 80 மெகாவாட் மின் சக்தியை உற்பத்தி செய்யத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 3 ஆண்டுகளில் 300 மெகாவாட் மின் உற்பத்தி சர்க்கரை ஆலைகளின் மூலமாகத் தயாரிக்கத் தேவையான ஏற்பாடுகள் எல்லாம் செய்யப்படும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

தமிழ்நாட்டிலே உள்ள கூட்டுறவு மற்றும் பொதுத் துறை சர்க்கரை ஆலைகளில் மொலாசஸ் விற்பனையிலே நடைபெற்ற, அரசுக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அழகிரி அவர்கள் இங்கே சுட்டிக் காட்டினார்கள். 1 டன் மொலாசஸ் 800 ரூபாய் விலைக்கு விற்ப்போது அது 600 ரூபாய்க்கு விற்கப்பட்டதாகக் கணக்கிலே வரவு வைத்துவிட்டு மீதி 200 ரூபாய் பங்கிடப்பட்டு விட்டது. இது உண்மை. யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆதாரபூர்வமான உண்மை. 800 ரூபாய் ஒரு டன் மொலாசஸ் என்று விற்கப்பட்டது. ஆனால் கணக்கிலே 600 ரூபாய்தான் வரவு வைக்கப்பட்டது. மீதி 200 ரூபாய் பங்கிடப்பட்டுவிட்டது. யார் யாருக்கென்றல்லாம் சொல்ல நான் விரும்பவில்லை. யாருக்கும் சங்கடத்தை ஏற்படுத்தவும் நான் கருதவில்லை. கழக அரசு வந்தபிறகு, இந்த 2 மாத காலத்தில், ஒப்பன் டென்டர் சிஸ்டம் கொண்டு வரப்பட்டு, எங்கேயோ போய்க்கொண்டிருந்த இந்த 200 ரூபாய் அரசாங்கத்திற்கு சர்வீஸ் சார்ஜ் - சேவைக் கட்டணம் - என்று அந்த 200 ரூபாயை செலுத்த வேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டு, அதன் மூலமாக அந்த எங்கேயோ போயிருந்த பணம் அரசு கஜானவுக்கு வந்து கொண்டிருக்கின்றது.

அதைப்போலவே, கூட்டுறவு ஆலைகளுக்குத் தேவையான கோணிப் பைகள் - நேற்று கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் பேசும்பொழுதும் அந்தக் கோணிப் பைகளைப் பற்றிப் பேசியிருக்கிறார். அவருக்கு நான் என்ன இளப்பமா என்பதைப் போல, கூட்டுறவு சர்க்கரை

1996 ஆகஸ்ட் 14] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

ஆலைகளிலும் இந்தக் கோணிப் பை தகராறு நிறைய நடைபெற்றிருக்கிறது.

உதாரணமாக, 900 பேல்களுக்கு ஒப்பந்தப் புள்ளி கோரப்பட்டு, சித்தவலசா நிறுவனம் 100 கோணிப் பைகளுக்கு ரூபாய் 198 வீதம் விலை குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். அவன் குறிப்பிட்ட விலை, 100 கோணிப் பைக்கு 198 ரூபாய். இவர்கள் அவனைக் கேட்கிறார்கள். இது மிகக் குறைவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கே, நீ அதிக விலை குறிப்பிடு என்று சொல்லி 100 கோணி பைக்கு 299 ரூபாய் விலை குறிப்பிட்டு அதன்படி மறு ஒப்பந்தப் புள்ளி கொடுத்து வாங்கப்பட்டதில் இழப்பு 3 கோடி ரூபாய், கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு.

மேலும், அருணா ஷுகர்ஸ் என்ற தனியார் நிறுவனம் கோணிப் பைகள் வாங்கிய விலையைவிட சர்க்கரை ஆலை ஃபெடரேஷன் அதிக விலை கொடுத்து, இந்தக் கோணிப் பைகளை வாங்கியுள்ளது என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. அங்கே தனியார் எவ்வளவு ஜாக்கிரதையாக இருக்கிறார்கள் அதைவிட இந்த நிறுவனம், பெடரேஷன், அதிக விலை கொடுத்து அந்தக் கோணிப் பைகளை வாங்கியிருக்கிறது.

பிற்பகல் 2-05

அதே போல, சர்க்கரை ஆலைகளுக்குத் தேவையான இரசாயனப் பொருட்கள் மற்றும் சுண்ணாம்பு வாங்கியதிலே மாத்திரம் 1994-95 ஆம் ஆண்டு சுண்ணாம்பு ஒரு மெட்ரிக் டன் 200 ரூபாய் வீதம், 15,200 மெட்ரிக் டன் வாங்கினார்கள். டன் ஒன்றுக்கு கூடுதலாகக்கொடுத்து, நீங்களே கணக்குப் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள். ஆனால், அடுத்த ஆண்டு 1995-96ல் மெட்ரிக் டன்னுக்கு கூடுதலாக கொடுத்து விட்டது 439 ரூபாய். அது மாத்திரமல்ல, முதலாம் ஆண்டு 15,200 மெட்ரிக் டன் வாங்கினார்கள், அடுத்த ஆண்டு தேவையில்லாமலேயே 23,990 மெட்ரிக் டன் வாங்கியிருக்கிறார்கள், அதிக விலை கொடுத்து.

இதையெல்லாம்விட ஒரு சில்லறைத்தனமான வேடிக்கை, ஒரு கொள்ளை. 1995-ஆம் ஆண்டு தேவையெல்லாமல், கூட்டுறவு, பொதுப் பணித் துறை சர்க்கரை ஆலைகளுக்கெல்லாம் உத்தரவு என்ன உத்தரவு தெரியுமா? ஒரு காலண்டர் சாதாரண விலை, வெளி மார்க்கெட்டில் ஒரு காலண்டர் தயாரிக்கப்பட்டு 9 ரூபாய்,

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [1996 ஆகஸ்ட் 14]

9.50 ரூபாய் ஆகும் விலை. 10 ரூபாய் வைத்துக்கொள்வோம். இங்கே போட்ட காலண்டரில் படம் ஒட்டியிருந்தது போல இருக்கிறது. அது என்ன படம் என்று தெரியவில்லை. 48 ரூபாய் ஒரு காலண்டர் விலை. 48.77 ரூபாய் விலை, அந்தக் கணக்கில் அச்சடித்தார்கள். அதை விவசாயிகள் வாங்கியாக வேண்டும். எந்த விவசாயிகள், அந்தச் சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு கரும்பு கொண்டுவந்து போடுகிறார்களே அவர்கள் வாங்கியாக வேண்டும். அவன் வாங்காவிட்டால் என்ன, இந்த 48 ரூபாயை அவனுக்குச் சேரவேண்டிய பணத்தில் பிடித்துக்கொண்டு கொடுத்துவிடுவார்கள். இந்தக் கரும்பு விலையில், இந்த 48 ரூபாயை, காலண்டர் விலையை பிடித்துக்கொண்டு கொடுத்துவிடுவார்கள். இந்தக் காலண்டரே மறுபடியும் காலண்டராக மாறிவிட்டது என்று நினைக்கிறேன். மூன்று சுழி 'ண்', இரண்டு சுழி 'ன்'-ஆக மாறிவிட்டது என்று நினைக்கிறேன். இப்படி ஆகிவிட்டது. அதிலேதான் 1½ கோடி மக்களுடைய வரிப்பணம், அந்தக் காலண்டரிலே விவசாயிகளுடைய பணம் போயிருக்கிறது. ஆக, நான் சொன்ன கணக்கின்படி மொத்தம் இந்தத் துறையில் இப்படி ஊழலின் காரணமாக 25 கோடி ரூபாய்க்கு ஊழல் நடந்திருக்கிறது. இதையெல்லாம் சொன்னவுடனே சொக்கர் எழுந்திருப்பார், ஞானசேகரன் எழுந்திருப்பார், ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை, ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று கேட்பார்கள். (குறுக்கீடுகள்) மனோகரா படம் பார்த்திருப்பீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். யாரோ சொன்னார்கள். யாரையோ வசந்தசேனையென்று; சொன்னவர்கள் இன்னும் அங்கேயேதான் இருக்கிறார்கள். வசந்தசேனையை மனோகரன் ஒன்றும் பண்ணவில்லை. கேசரிவர்மனிடம் விடுவான். அதுமாதிரி, பொது மக்களிடம் விட்டுவிடுகிறேன் பிரச்சினையை அவ்வளவுதான். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

கிரேனைட் கொள்கை. ஒரு புதுக் கொள்கை இங்கே பேசப்பட்டது. கிரேனைடில் கழக ஆட்சியிருந்தபோது, 2-9-1989ல் ஒரு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. முத்திரையிடப்பட்ட ஒப்பந்தப்புள்ளி முறையிலே, சீல்டு டெண்டர் சிஸ்டம் முறையிலே பணிகள் கொடுக்கப்படும். இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்குள் வெட்டி மெருகூட்டும் தொழிற்சாலை தொடங்கப்பட வேண்டும். இந்த முறை சரியானதுதான் என்று நீதிமன்றமும் பரிந்துரை செய்தது. எல்லோரும் கேஸுக்கு போனார்கள். நீதிமன்றம் இந்த முறை சரிதான் என்று தீர்ப்பு வழங்கியது. 1989-90 இரண்டு ஆண்டுகளில்

1996 ஆகஸ்ட் 14] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

நான் சொன்னபடி கழக ஆட்சியிலே போட்ட உத்தரவின்படி ஒப்பந்தப்புள்ளி கோரப்பட்டு 262 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் 98 குவாரிகள் குத்தகைக்கு வழங்கப்பட்டன. இதன்மூலம் மாநில அரசுக்கு 20 கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைத்தது. 2 வருடத்தில் கிடைத்த வருமானம் 20 கோடி ரூபாய். அ.தி.மு.க. அரசு 1993-ல் தமிழ்நாடு சிறப்புக் கனிம விதி 39 என்ற ஒரு விதியை புதியதாக அறிமுகப்படுத்தியது. அதன்படி, தனியாக சிறப்பு நேர்வாக குத்தகை வழங்கப்படுவதாகக் கூறப்பட்டது. தனித் தனியாக. அந்தந்த ஸ்பெசிபிக் நேர்வு, அதைப் பார்த்துத்தான் நாங்கள் குத்தகை கொடுப்போம் என்று வழங்கப்பட்டது. மேலும், முத்திரையிடப்பட்ட ஒப்பந்தப்புள்ளி முறை ரத்து செய்யப்பட்டது. ஒரு உயர்மட்டக் குழு அமைக்கப்பட்டது. அந்த உயர்மட்டக் குழுவிலே யார் யார் இருந்தார்கள் என்பது தெரியும். அவர்களெல்லாம் எங்கே இருக்கிறார்கள் என்றும் தெரியும் (சிரிப்பு) அவர்களெல்லாம் உயர்மட்டக் குழுவிலே இருந்தார்கள். அவர்கள்தான் இந்தக் கொள்கையை நிர்ணயித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்த முறை மூலம் 1993 முதல் 1996 வரை, 160 ஹெக்டேர் பரப்பளவிற்கு, 125 குத்தகை மூலமாக, அரசுக்கு கிடைத்த வருமானம் 5.12 கோடி ரூபாய்தான். 2 வருடத்தில் அரசுக்கு கிடைத்த வருமானம் கழக ஆட்சியிலே 20 கோடி ரூபாய் இப்போது 5.12 கோடிதான். 1989-90லே கழக ஆட்சியிலே 20 கோடி கிடைத்ததற்கு மாறாக இப்படி கிடைத்தது என்பதை யாரும் மறந்திடக் கூடாது. இப்போது புதியது உங்களுக்குத் தெரியும், ஏற்கெனவே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் விரிவாக சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லையென்று கருதுகிறேன். மூன்று ஆண்டு காலத்திற்குள்ளே மெருகூட்டும் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்த உறுதியோடுதான் ஏலம் எடுக்க வேண்டும். அதுவும் ஒப்பன் டெண்டர். அதுமாத்திரமல்ல, ஏற்கெனவே 10 ஆண்டு காலம் என்று கொடுத்திருந்த அந்தக் குத்தகையை, 20 ஆண்டு காலம் என்று மாற்றியிருக்கிறோம். அவர்களுக்குச் சௌகரியமாக 20 ஆண்டு காலம் என்று மாற்றியிருக்கிறோம். இதன் மூலமாக நிறைய வருமானம் - இந்தக் கனிமப் பொருட்களின் மூலமாக கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு இருக்கின்றது. இந்தக் கனிமத்திலே-நான் வெளியிலே இருக்கும்போது வீரபாண்டி சொன்னதுதான் காதிலே விழுந்தது - இதிலே அந்த மணல்கூட சேரும். அந்தக் கிரானைட் மாதிரியே மணலில் எல்லாங்கூட, இந்த மணலை எடுப்பதிலேகூட

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [1996 ஆகஸ்ட் 14]

கோரப்பட்டது. நலிவடைந்த தொழிற்சாலையாக இருந்தால், நிறுவனமாக இருந்தால், தனியாரிடத்தில் தள்ளி விடலாம் என்று அரசு எண்ணுவது இயற்கை. ஆனால் 7 கோடி ரூபாய் இலாபம் ஈட்டிய ஒரு தொழிற்சாலையை தனியார் மயமாக்க டெண்டர் கோரப்பட்டது. அதை எதிர்த்து தொழிலாளர்கள் நீதிமன்றம் சென்றார்கள். அப்போது இன்றைய மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர், அன்றையதினம் கழகத்தின் பொருளாளர் என்ற முறையில்- இன்றைக்கும் பொருளாளர் தான்- அன்றையதினம் கழகத்தின் பொருளாளர் என்ற முறையில் ஒரு வழக்கைத் தொடுத்து இடைக்கால தடை வாங்குகிற அந்த வழக்கில் தொழிலாளர்களோடு பங்கு கொண்டு, அந்த வழக்கில் ஈடுபட்டார். அதன்காரணமாக அப்போது விற்பனை தடுக்கப்பட்டு 3,000 தொழிலாளர்களுடைய நலன் பாதுகாக்கப்பட்டது என்பதை நான் இங்கே அறிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1000 தொழிலாளர்கள் பணிபுரிகிறார்கள் - எங்கே? தமிழ் நாடு தொழில் வெடி மருந்து தொழிற்சாலையில். அது முதன்முதலாக 1995-96 ஆம் ஆண்டு தான் லாபம் பெற்றவே தொடங்கியது.

அது ஆரம்பத்திலேயிருந்தே நஷ்டத்தில் போய்க் கொண்டிருந்தது. அதை அவ்வப்போது சீர்திருத்தி, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அந்த நலிவைப் போக்கி, 1995-96 ஆம் ஆண்டில் தான், அது இலாபம் பெறத் தொடங்கியது. அன்று அந்தப் பணியை ஏற்றுகொண்டிருந்த இன்றைய தொழில் துறை செயலாளர் அந்த இலாபத்திற்கு காரணகர்த்தாவாக விளங்கினார். உடனே, இலாபம் பெற்றால் இருக்கலாமா? அதையும் தனியாருக்கு விற்பனை செய்ய அன்றைக்கிருந்த அரசு, கோவையைச் சேர்ந்த ஒரு தனியார் - ஒரு தனியார் அல்ல இரண்டு தனியார்கள் - தெரியும் என்று கருதுகிறேன் - நான் சொல்ல விரும்பவில்லை பெயர்களை எல்லாம். இரண்டு தனியார்களுக்கு விற்பனை செய்ய முன் வந்தார்கள். 10 ரூபாய் ஷேரை, 10 ரூபாய் பங்குத் தொகையை, 2 ரூபாய் 50 காசுக்கு முதலில் விற்க முனைந்தார்கள். பிறகு, அவர்கள் சரிதான், 10 ரூபாய் ஷேரை 2½ ரூபாய்க்கு கொடுக்க வருகிறார்களே என்று, அவர்கள் ஒரு ரூபாய்க்கு கேட்டார்கள். அதைக் கொடுக்கிற நேரத்தில், எப்படி கொடைக்கானல் ஓட்டலுக்கு மறுப்பு எழுதினாரோ அந்தச் செயலாளர், அதைப்போல இந்தச் செயலாளர் அங்கே இருந்த காரணத்தால், இதற்கு வன்மையாக ஒரு மறுப்பை அவர்

1996 ஆகஸ்ட் 14] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

தொழிற்சாலை என்பது தமிழ்நாட்டிற்கு ஒன்றும் புதியது அல்ல. ஏற்கெனவே சென்னையில் இருக்கிறது. ஸ்லாட்டர் ஹவுஸ் - அங்கே ஆடுகள், மாடுகள் வெட்டுகிறார்கள். விடியற்காலை நான் வாக்கிங் செல்வதற்காகப் போகும்போது அண்ணா சாலையிலே நூற்றுக்கணக்கான மாடுகளை ஒட்டிக்கொண்டே போகிறார்கள். காளை மாடுகளெல்லாம் இருக்கின்றன. இங்கே பொள்ளாச்சியிலே எருமை மாடுகள் மாத்திரம்தான்; பசு வர்க்கம் இல்லை. எருமை மாடுகள் ஆடுகள் இவைகள் அங்கே இறைச்சியைத் தரவிருக்கின்ற பிராணிகள். ஆனால் சென்னையிலே ஸ்லாட்டர் ஹவுஸுக்கு ஒட்டிச் செல்கிற மாடுகளைப் பார்க்கிறோம்; பொள்ளாச்சியில் இதுவரை நாம் கண்ட காட்சி என்ன? கேரளாவிற்கு மாடுகளை ஒட்டிச் செல்கின்றார்கள் எதற்காக? அங்கே வெட்டி, அங்கே அந்த இறைச்சியைப் பதப்படுத்துவதற்காக, அப்படி நம்முடைய மாநிலத்து மாடுகள் கேரளாவிற்குச் சென்று கேரள மாநிலத்தின் வருமானத்தை ஈட்டுகிற அதேநேரத்தில், தமிழ்நாட்டிலேயும் வருமானத்தை ஈட்டக்கூடிய அளவிற்கு இருக்கும் என்பதற்காகத்தான் இந்தத் தொழிற்சாலைக்கு நாம் அனுமதி கொடுத்திருக்கின்றோம். இது தமிழ்நாட்டிலே மாத்திரமல்ல; உங்களுக்கு சொல்லவேண்டுமே யானால், ராஜஸ்தான் ஷிப் அண்டு உல்ஃபெட்ரேஷன், ராஜஸ்தானத்திலே ஆல்வார் என்ற இடத்திலே இருக்கிறது. பஞ்சாபில், பஞ்சாப் மீட் லிமிடெட், தேராபாணி என்ற இடத்திலே இருக்கிறது. டியோனர் அபட்டார் பி.எம்.சி. மும்பையிலே இருக்கிறது - பம்பாயிலே இருக்கிறது. பம்பாயிலே இருப்பது யார்? பி.ஜே.பி. ஆட்சி, சிவசேனை ஆட்சி அங்கே நடக்கிறது. அங்கேயே இருக்கின்றது (குறுக்கீடு) டியோனர் அபட்டார். அப்புறம் ஹிண்ட் இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிடெட், அலிகார், உபியிலே இருக்கிறது. அல்கபீர் எக்ஸ்போர்ட் லிமிடெட், ஹைதராபாத், ஆந்திர பிரதேசத்திலே இருக்கிறது. அல்லானா சன்ஸ், ஒளரங்காபாத், மகாராஷ்டிரத்திலே இருக்கிறது. அரேபியன் எக்ஸ்போர்ட்ஸ், கொரேகான், மகாராஷ்டிரத்திலே. எம்.கே. ஓவர்சீஸ் எக்ஸ்போர்ட்ஸ், நண்டி, மகாராஷ்டிரத்திலே, மராட்டியத்திலே மாத்திரம் நான்கு, ஐந்து இருக்கின்றன. அலானா சன்ஸ், கோவா - இப்படி எல்லா இடங்களிலும் இந்த இறைச்சி பதனிடும் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. இறைச்சி ஒரு உணவாக இன்றைக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பிறகு, உணவு தயாரிக்கின்ற தொழிற்சாலையினால் பாதகம் ஏற்படும் என்று கருதுவது தவறு.

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [1996 ஆகஸ்ட் 14]

அங்கே வெட்டப்படுகிற மாடுகளின் இரத்தம் கீழே ஒழுகி அவைகளெல்லாம் அந்தப் பகுதியை அசுத்தமாக்கும், மாசுபடியும் என்று எண்ணுகிறார்கள். அந்த பயத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த அச்சத்திற்கு அந்தப் பகுதி மக்கள், விவசாயிகள் ஆளாவது இயற்கைதான். நான் தவறாகச் சொல்லவில்லை. வேண்டுமென்றே வதந்தியை கிளப்பிவிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு சொட்டு இரத்தம்கூட கீழே விழாமல் வெட்டுகின்ற விஞ்ஞான முறையில் அதை வெட்டுகிறார்கள். அப்படி வெட்டுகிறபோது சிந்துகின்ற இரத்தத்தையும், அதையும் மருந்துகள் உற்பத்தி செய்யப் பயன்படுத்தும் முறை - அதுதான் இறைச்சி தொழிற்சாலையில் கடைப் பிடிக்கப்படுகிறது.

பிற்பகல் 2-15

மற்றொன்று இங்கே, கும்மிடிப் பூண்டி தொழிற்சாலையைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தீரன் எடுத்துச் சொன்னார். அவர்களுக்குக் கண்டிப்பாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன், எந்தவொரு தொழிற்சாலையானாலும், மாசுக் கட்டுப்பாட்டை மீறி தமிழ்நாட்டில் நடத்த முடியாது என்பதை நான் திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) எந்தவொரு தொழிற்சாலையானாலும் அதற்குரிய சுத்திகரிப்பு தொழிற்சாலையை முதலில் அமைக்கவேண்டும். நாங்கள் அதற்கு அனுமதி கொடுத்த பிறகுதான் அந்தத் தொழிற்சாலைகள் இயங்க முடியும். எனவே கும்மிடிப்பூண்டி வட்டாரத்திலுள்ள மக்கள் அஞ்சத் தேவையில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வேலைவாய்ப்பும் வேண்டும். வறுமை தேள் எனக் கொட்டுகிறது. வேலைவாய்ப்பு இல்லாத காரணத்தால். அந்த வேலைவாய்ப்பைத் தரக்கூடிய பொறுப்பு அரசுக்கு இருக்கிறது. உதாரணமாகச் சொல்லவேண்டுமானால், சில நல்லவைகளைச் செய்யும்போது சில தீயவைகளும் ஏற்படும். மருந்தை உடலுக்குச் சாப்பிடும்போது, அதனுடைய side effects சில நேரத்தில் வரத்தான் செய்யும். உடலுக்கு நோய் வந்தால் anti-biotic சாப்பிடுகிறோம். anti-biotic சாப்பிட்டால், அதனால் ஏற்படுகிற கெடுதியை நீக்குவதற்கு உடனடியாக சிண்டாக் என்ற மருந்தைச் சாப்பிடுகிறோம். நான் சாப்பிட்டிருக்கிறேன். அதுதான் பழக்கம். (சிரிப்பு) எனவே anti-biotic சாப்பிட்டவுடனே 'சிண்டாக்' சாப்பிடவேண்டும். அதைப்போல, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்ற நோய்

1996 ஆகஸ்ட் 14] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

வரும்போது அதைப் போக்க தொழிற்சாலை என்ற anti-biotic வேண்டியிருக்கிறது. தொழிற்சாலையில் ஏற்படுகிற கழிவுப் பொருட்களால் ஏற்படுகின்ற மாசுவைத் துடைக்க இந்த 'சின்டாக்' போன்ற (சிரிப்பு) (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) சிகிச்சைத் தொழிற்சாலைகளும் வேண்டியிருக்கிறது. எனவே, இரண்டும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்து கிடப்பதால் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குகின்ற அளவுக்கு நாம் இந்தக் காரியங்களில் ஈடுபட வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம், என்பதை எடுத்துச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்திலே தொழில் வளம் பெருக, தொழிலதிபர்களுக்கு என்னென்ன வரிச் சலுகைகளையெல்லாம் அளித்திருக்கிறோம். சிலபேர்கூட வரிச் சலுகைகளெல்லாம் அளிக்க வேண்டுமென்று இங்கே சொன்னார்கள். நிதிநிலை அறிக்கையிலே அளிக்கப்பட்ட வரிச் சலுகைகள், பிறகு வணிகவரி மானிய விவாதத்தின்போது நாம் அளித்திருக்கிற வரிச் சலுகைகள் பற்றியெல்லாம் விரிவாகப் பேசப்பட்டது. எனவே, வரிவசூலுக்கு அஞ்சி அதை விடுக்கின்றேன். இந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் தகுந்த முறையில் நிறைவேற்ற இந்தியாவிலே மத்திய அளவிலே ஒரு திட்டக் குழு இருந்தது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்காலத்தில்தான் மாநில அளவிலே ஒரு திட்டக் குழுவை அமைத்தோம். அதைப் பாராட்டி அன்றைக்குப் பெரியவர் சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் எனக்குக் கடிதமே எழுதினார்கள். பத்திரிகையிலே அறிக்கை விடுத்தார்கள். அந்தத் திட்டக்குழு தொடக்க காலத்தில் எவ்வளவோ அருமையான திட்டங்களையெல்லாம் தீட்டியது. இடைக் காலத்தில் என்ன ஆனது என்பது உங்களுக்கே தெரியும். எனவே, திட்டங்களெல்லாம் நிறைவேற்றுவதற்கு உரிய புதிய திட்டக் குழுவை இன்றைக்கு உங்கள் முன்னிலையில் அறிவிக்கின்றேன். அந்தத் திட்டக் குழுவின் தலைவராக முதலமைச்சர் இருப்பார். உறுப்பினர்களாக, மத்திய திட்டக் குழு உறுப்பினராக ஏற்கெனவே இருந்த

திரு. எல்.சி. ஜெயின்

திரு. எஸ். வெங்கிட ரமணன்

(முன்னாள் ரிசர்வ் வங்கி கவர்னர்

முன்னாள் மத்திய நிதித்துறைச் செயலாளர்

முன்னாள் தமிழக நிதித்துறைச் செயலாளர்)

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [1996 ஆகஸ்ட் 14]

திரு. எஸ். குகன்,
(முன்னாள் நிதித்துறைச் செயலாளர்)

திரு. டி.வி. அந்தோணி
(முன்னாள் தலைமைச் செயலாளர்)

திருமதி லலிதா காமேஸ்வரன்,
(முன்னாள் துணைவேந்தர்)

டாக்டர் வைத்தியநாதன்,
(Madras Institute of Development Studies)

டாக்டர் சண்முகசுந்தரம்,
(முன்னாள் துணை வேந்தர்)

திரு. கே.வி. பழனிதுரை
(முழு நேர உறுப்பினர்)

இந்தத் திட்டக் குழு அமைந்து மாநில திட்டங்களுக்கான அரிய யோசனைகளை வழங்கும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்களிடம் சொல்லி, இங்கே எடுத்துக் கூறிய தொழில் திட்டங்களும், நாம் எண்ணுகின்ற எல்லா நல்ல திட்டங்களும் தமிழகத்திலே உருவாகி வெற்றி பெற உங்கள் வாழ்த்துக்கள் தேவை என்று கூறி, இதற்குப் பிறகும் வெட்டுத் தீர்மானங்களை வலியுறுத்த மாட்டீர்கள் என்று எண்ணி, திரும்பப் பெறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமைகின்றேன், வணக்கம். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அமைச்சரிடமிருந்தே பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டரா?

மாண்புமிகு திரு. கோ.சி. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வலங்கைமான் சர்க்கரை ஆலை உருவாக இருப்பதாக திட்டத்திலே அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஏராளமான சங்கடம் இப்போது கரும்பு ஆலையிலே இருக்கின்றது. ஏராளமான கரும்புகள் இன்னும் அரவைக்கு போகாமல் இருக்கின்றன. இந்த நிலையில் கரும்பு ஆலையை வலங்கைமானில் துவக்க முதல்வர் அவர்கள் ஆவன செய்வார்களா என அறிய விரும்புகிறேன் (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அடுத்த வாரம் அமைச்சரவைக் கூட்டம் இருக்கின்றது. (சிரிப்பு)

1996 ஆகஸ்ட் 14]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. சி. ஞானசேகரன்.

திரு. சி. ஞானசேகரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கிராணைட் பொறுத்தவரையில் எக்கச்சக்கமாக ஊழல் நடந்து புறம்போக்கு நிலங்களெல்லாம் முறைகேடாக பலபேருக்கு உரிமம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலங்களை மீட்பதற்கு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் உடனடியாக ஆணை பிறப்பிப்பார்களா என அறிய விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 2-20

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. சொக்கர்.

திரு. ஆர். சொக்கர்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'சிங்கப்பூர் காரிடார்' ஏற்கெனவே தமிழகத்திற்கு வரவேண்டியது. பல்வேறு காரணங்களினால் கர்நாடகத்திற்கு கொண்டு செல்லப்பட்டு விட்டது. ஆனால் கர்நாடகத்தில் இந்த சிங்கப்பூர் காரிடார் அமைப்பதற்கு பல்வேறு சிரமங்கள் இருப்பதாகச் சொல்கின்றனர். அந்தக் கருத்து சரியானதுதான் என்பதைப் பார்த்து, இன்னும் அங்கே ஆரம்பிக்கப்படவில்லையென்றால் தமிழகத்திற்கு அதை மீண்டும் கொண்டு வர வேண்டும். ஆகவே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அருள்கூர்ந்து சிங்கப்பூர் காரிடார் மறுபடியும் இங்கு அமைய வாய்ப்பு இருக்குமானால் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'சிங்கப்பூர் காரிடார்' என்ற பெயரிலே அல்ல. சிங்கப்பூரிலிருந்து காரிடார் போன்ற ஒரு பெருந்தொழிலை தமிழகத்தில் கொண்டுவருவதற்கு அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.